

УДК 342.9(477)

**ПЕРСПЕКТИВИ ДЕКОНЦЕНТРАЦІЇ ТА ПОДАЛЬШОЇ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ВЛАДИ
В УКРАЇНІ****ЗМІСТ**

РОЗДІЛ	СТОРІНКА
Анотація і постановка проблеми.	2
Пропонована конституційна реформа.	2
Преамбула.	11
Підзвітність та підконтрольність виконавчих органів на районному та регіональному рівні адміністративно-територіального устрою.	11
Адміністративний устрій України.	12
Сучасна децентралізація: унітарність чи федералізм.	14
Реформи, що відбувалися в 90-х роках.	45
Регіональний та соціально-економічний розвиток.	46
Ресстр розпорядників та одержувачів бюджетних коштів.	47
Висновки (рекомендації).	49
Список використаних джерел.	51

УДК 342.9(477)

ПЕРСПЕКТИВИ ДЕКОНЦЕНТРАЦІЇ ТА ПОДАЛЬШОЇ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ВЛАДИ В УКРАЇНІ

Анотація і постановка проблеми: питання інституційної, територіальної та функціональної деконцентрації та децентралізації є актуальними питаннями політичного життя багатьох країн. Протягом останніх років виконавчою гілкою влади втілювався План заходів з реалізації Концепції реформування місцевих бюджетів, що був затверджений ще 2007-го року, який передбачав бюджетну децентралізацію, а новий порядок казначейського обслуговування місцевих бюджетів був затверджений 2012-го року [2]. Проте 2014-го року Кабінет Міністрів України розпорядженням від 01.04.2014 р. № 333-р схвалив ще й Концепцію реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні, об'єктом регулювання якої є не лише міжбюджетні відносини, але й:

- 1) місцеве самоврядування, що врегульовується як розділом XI Конституції України від 28.06.1996 року [8], так і Законом України 21 травня 1997 року № 280/97-ВР «Про місцеве самоврядування» [9],
- 2) територіальна організація влади як такі.

Відповідно до ч. 3.1 Указу Президента України від 31.05.2011 № 633/2011 «Про затвердження Положення про Міністерство регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України» [1], основними завданнями Мінрегіону України є: ... формування та забезпечення реалізації державної політики у сферах: удосконалення територіальної організації влади, адміністративно-територіального устрою, розвитку місцевого самоврядування». Концепція реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні не передбачає створення представництв, замість місцевих державних адміністрацій, оскільки останні є частиною виконавчої вертикалі, що регулюються законодавством про місцеві органи виконавчої влади, а концепція, затверджена розпорядженням КМУ, врегулює лише місцеве самоврядування.

ПРОПОНОВАНА КОНСТИТУЦІЙНА РЕФОРМА

Верховна Рада України Постановою «Про утворення Тимчасової спеціальної комісії Верховної Ради України з питань підготовки законопроекту про внесення змін до Конституції України» від 4 березня 2014 року № 849-VII [8] розпочала процес підготовки законопроекту про внесення змін до Конституції України. Відбулося відкрите парламентське засідання у формі громадських слухань у Верховній Раді України, з обговоренням внесення змін до Конституції України від 28.06.1996 року. Проте проект змін до Конституції України під час парламентського засідання у формі громадських слухань не був оприлюднений. Відповідно до Розділу XIII Конституції України. Стаття 154 Конституції України встановлює, що зміни до Конституції України можуть ініціюватися або Президентом України, або 150-ма народними депутатами України. Голова Тимчасової спеціальної комісії Верховної Ради України з питань підготовки законопроекту про внесення змін до Конституції України народний депутат України Руслан Князевич у виступі зазначив, зокрема, що «Комісія домовилась, що зміни, які будуть нею напрацьовані, не можуть стосуватися I, III і XIII розділу Конституції, адже у разі, якщо б такі зміни були б підготовлені, відповідно до Конституції вони мають бути внесені за підписом не менше ніж 300 депутатів, і у разі їх прийняття, вони мають бути підтверджені всеукраїнським референдумом» [3].

Порівняльна таблиця до проекту Закону України "Про внесення змін до Конституції України (щодо децентралізації влади)"

Чинна редакція Конституції України	Пропозиції змін до Конституції України
Стаття 85. До повноважень Верховної Ради України належить:	Стаття 85. До повноважень Верховної Ради України належить:
29) утворення і ліквідація районів, встановлення і зміна меж районів і міст, віднесення населених пунктів до категорії міст, найменування і перейменування населених пунктів і районів;	Вилучити
30) призначення чергових та позачергових виборів до органів місцевого самоврядування;	Вилучити
Стаття 116. Кабінет Міністрів України:	Стаття 116. Кабінет Міністрів України:
	2.1) приймає рішення щодо утворення і ліквідації районів, встановлення і зміни меж районів і міст, віднесення населених пунктів до категорії міст, найменування і перейменування населених пунктів і районів;
Стаття 118. Виконавчу владу в областях і районах, містах Києві та Севастополі здійснюють місцеві державні адміністрації.	Стаття 118. Виконавчу владу в областях і районах, місті Києві та у Севастополі здійснюють голови державних представництв.
Особливості здійснення виконавчої влади у містах Києві та Севастополі визначаються окремими законами України.	Особливості здійснення виконавчої влади у місті Києві, Севастополі визначаються окремими законами України.
Склад місцевих державних адміністрацій формують голови місцевих державних адміністрацій	Вилучити
Голови місцевих державних адміністрацій призначаються на посаду і звільняються з посади Президентом України за поданням Кабінету Міністрів України.	Голови державних представництв призначаються на посаду та звільняються з посади Президентом України за поданням Кабінету Міністрів України в порядку, визначеному законом.
Голови місцевих державних адміністрацій при здійсненні своїх повноважень відповідальні перед Президентом України і Кабінетом Міністрів України, підзвітні та підконтрольні органам виконавчої влади вищого рівня.	Голови державних представництв при здійсненні своїх повноважень підзвітні Президенту України, відповідальні та підконтрольні перед Кабінетом Міністрів України.
Місцеві державні адміністрації підзвітні і підконтрольні радам у частині повноважень, делегованих їм відповідними районними чи обласними радами.	Вилучити

Місцеві державні адміністрації підзвітні і підконтрольні органам виконавчої влади вищого рівня.	
Рішення голів місцевих державних адміністрацій, що суперечать Конституції та законам України, іншим актам законодавства України, можуть бути відповідно до закону скасовані Президентом України або головою місцевої державної адміністрації вищого рівня.	вилучити
Обласна чи районна рада може висловити недовіру голові відповідної місцевої державної адміністрації, на підставі чого Президент України приймає рішення і дає обґрунтовану відповідь.	вилучити
Якщо недовіру голові районної чи обласної державної адміністрації висловили дві третини депутатів від складу відповідної ради, Президент України приймає рішення про відставку голови місцевої державної адміністрації.	вилучити
Стаття 119. Місцеві державні адміністрації на відповідній території забезпечують:	Стаття 119. Голови державних представництв на відповідній території:
1) виконання Конституції та законів України, актів Президента України, Кабінету Міністрів України, інших органів виконавчої влади;	1) здійснюють нагляд за відповідністю актів органів місцевого самоврядування Конституції та законам України;
2) законність і правопорядок; додержання прав і свобод громадян;	2) координують та спрямовують роботу державних інспекцій на місцевому рівні;
3) виконання державних і регіональних програм соціально-економічного та культурного розвитку, програм охорони довкілля, а в місцях компактного проживання корінних народів і національних меншин - також програм їх національно-культурного розвитку;	3) координують роботу територіальних органів центральних органів виконавчої влади;
4) підготовку та виконання відповідних обласних і районних бюджетів;	4) координують діяльність усіх територіальних органів центральних органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування в умовах надзвичайного та воєнного стану;
5) звіт про виконання відповідних бюджетів та програм;	5) здійснюють інші повноваження, визначені Конституцією та законами України.
6) взаємодію з органами місцевого	Рішення голів державних представництв, що

самоврядування;	суперечать Конституції та законам України, можуть бути відповідно до закону скасовані Кабінетом Міністрів України.
7) реалізацію інших наданих державою, а також делегованих відповідними радами повноважень.	
Розділ ІХ ТЕРИТОРІАЛЬНИЙ УСТРІЙ УКРАЇНИ	Розділ ІХ АДМІНІСТРАТИВНО- ТЕРИТОРІАЛЬНИЙ УСТРІЙ УКРАЇНИ
Стаття 132. Територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій.	Стаття 132. Адміністративно-територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, децентралізації у здійсненні державної влади, повсюдності та спроможності місцевого самоврядування, сталого розвитку адміністративно-територіальних одиниць, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій.
Стаття 133. Систему адміністративно-територіального устрою України складають: Автономна Республіка Крим, області, райони, міста, райони в містах, селища і села.	Стаття 133. Систему адміністративно-територіального устрою складають адміністративно-територіальні одиниці: регіони, райони, громади.
	Умови та порядок утворення, ліквідації адміністративно-територіальних одиниць визначаються законом.
До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь.	Регіонами України є: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, місто Київ, Севастополь.
Міста Київ та Севастополь мають спеціальний статус, який визначається законами України.	Статус та адміністративно-територіальний устрій міста Києва як столиці України та Севастополя визначаються окремими законами України.

	Громадою є утворена в порядку, визначеному законом, адміністративно-територіальна одиниця, яка включає один або декілька населених пункти (село, селище, місто), а також прилеглі до них території.
Розділ XI МІСЦЕВЕ САМОВРЯДУВАННЯ	Розділ XI МІСЦЕВЕ САМОВРЯДУВАННЯ
Стаття 140. Місцеве самоврядування є правом територіальної громади - жителів села чи добровільного об'єднання у сільську громаду жителів кількох сіл, селища та міста - самостійно вирішувати питання місцевого значення в межах Конституції і законів України.	Стаття 140. Місцеве самоврядування є правом і спроможністю жителів громад в межах Конституції і законів України самостійно вирішувати питання місцевого значення в інтересах місцевого населення як безпосередньо так і через органи місцевого самоврядування.
Особливості здійснення місцевого самоврядування в містах Києві та Севастополі визначаються окремими законами України.	
Місцеве самоврядування здійснюється територіальною громадою в порядку, встановленому законом, як безпосередньо, так і через органи місцевого самоврядування: сільські, селищні, міські ради та їх виконавчі органи.	Органами місцевого самоврядування громади є відповідно голова громади - сільський, селищний, міський голова; рада громади - сільська, селищна, міська рада; виконавчі органи ради.
Органами місцевого самоврядування, що представляють спільні інтереси територіальних громад сіл, селищ та міст, є районні та обласні ради.	Органами місцевого самоврядування, що представляють спільні інтереси громад району є районна рада та її виконавчі органи.
	Органами місцевого самоврядування, що представляють спільні інтереси громад області є обласна рада та її виконавчі органи.
	Розмежування повноважень у системі органів місцевого самоврядування та їх виконавчих органів різних рівнів здійснюється за принципом субсидіарності.
	Органи місцевого самоврядування, що діють на рівні областей здійснюють визначені законом повноваження, які виходячи з обсягу і характеру завдань, вимог досягнення ефективності та економії найкращим чином можуть бути здійснені на цьому рівні.
	Особливості організації місцевого самоврядування в місті Києві та у Севастополі визначаються окремими законами України.

<p>Питання організації управління районами в містах належить до компетенції міських рад.</p>	
<p>Сільські, селищні, міські ради можуть дозволяти за ініціативою жителів створювати будинкові, вуличні, квартальні та інші органи самоорганізації населення і наділяти їх частиною власної компетенції, фінансів, майна.</p>	<p>Сільські, селищні, міські ради можуть наділяти органи самоорганізації населення частиною компетенції своїх виконавчих органів.</p>
<p>Стаття 141. До складу сільської, селищної, міської, районної, обласної ради входять депутати, які обираються жителями села, селища, міста, району, області на основі загального, рівного, прямого виборчого права шляхом таємного голосування. Строк повноважень сільської, селищної, міської, районної, обласної ради, депутати якої обрані на чергових виборах, становить п'ять років. Припинення повноважень сільської, селищної, міської, районної, обласної ради має наслідком припинення повноважень депутатів відповідної ради.</p>	<p>Стаття 141. Сільські, селищні, міські, районні, обласні ради складаються із депутатів, які обираються жителями громад на основі загального, рівного, прямого виборчого права шляхом таємного голосування. Строк повноважень сільської, селищної, міської, районної, обласної ради, депутати якої обрані на чергових виборах, становить п'ять років. Припинення повноважень сільської, селищної, міської, районної, обласної ради, має наслідком припинення повноважень депутатів відповідної ради. Порядок формування районних та обласних рад повинен забезпечувати представництво громад.</p>
<p>Територіальні громади на основі загального, рівного, прямого виборчого права обирають шляхом таємного голосування відповідно сільського, селищного, міського голову, який очолює виконавчий орган ради та головує на її засіданнях. Строк повноважень сільського, селищного, міського голови, обраного на чергових виборах, становить п'ять років.</p>	<p>Жителі громади на основі загального, рівного, прямого виборчого права обирають шляхом таємного голосування відповідно сільського, селищного, міського голову, який очолює виконавчий орган ради. Строк повноважень сільського, селищного, міського голови, обраного на чергових виборах, становить п'ять років.</p>
<p>Чергові вибори сільських, селищних, міських, районних, обласних рад, сільських, селищних, міських голів відбуваються в останню неділю жовтня п'ятого року повноважень відповідної ради чи відповідного голови, обраних на чергових виборах.</p>	<p>Чергові вибори сільських, селищних, міських, районних, обласних рад, сільських, селищних, міських голів відбуваються в останню неділю жовтня п'ятого року повноважень відповідної ради чи відповідного голови, обраних на чергових виборах.</p>
	<p>Позачергові вибори сільських, селищних, міських, районних, обласних рад сільських, селищних, міських голів призначаються згідно із законом у місячний строк з часу настання відповідних правових підстав.</p>
<p>Статус голів, депутатів і виконавчих органів ради та їхні повноваження, порядок утворення, реорганізації, ліквідації</p>	<p>Статус сільських, селищних, міських голів, депутатів місцевих рад та їхні повноваження, порядок утворення, реорганізації та ліквідації</p>

визначаються законом.	виконавчих органів місцевих рад, їхні повноваження визначаються законом.
Голова районної та голова обласної ради обираються відповідною радою і очолюють виконавчий апарат ради.	Голови районної та обласної рад обираються відповідними радами та очолюють виконавчий комітет ради. Районна та обласна рада за поданням обраного голови формує склад виконавчого комітету ради.
<p>Стаття 142. Матеріальною і фінансовою основою місцевого самоврядування є рухоме і нерухоме майно, доходи місцевих бюджетів, інші кошти, земля, природні ресурси, що є у власності територіальних громад сіл, селищ, міст, районів у містах, а також об'єкти їхньої спільної власності, що перебувають в управлінні районних і обласних рад.</p>	<p>Стаття 142. Матеріальною і фінансовою основою місцевого самоврядування є рухоме і нерухоме майно, доходи місцевих бюджетів, в тому числі місцеві податки і збори, частина загальнодержавних податків, земля, природні ресурси, що є у власності сільських, селищних, міських громад, а також об'єкти, що є у власності районних і обласних рад. Обсяг фінансових ресурсів органів місцевого самоврядування відповідає повноваженням, передбаченим Конституцією та законами.</p>
Територіальні громади сіл, селищ і міст можуть об'єднувати на договірних засадах об'єкти комунальної власності, а також кошти бюджетів для виконання спільних проектів або для спільного фінансування (утримання) комунальних підприємств, організацій і установ, створювати для цього відповідні органи і служби.	
Держава бере участь у формуванні доходів бюджетів місцевого самоврядування, фінансово підтримує місцеве самоврядування. Витрати органів місцевого самоврядування, що виникли внаслідок рішень органів державної влади, компенсуються державою.	Витрати органів місцевого самоврядування, що виникли внаслідок рішень органів державної влади, компенсуються державою.
<p>Стаття 143. Територіальні громади села, селища, міста безпосередньо або через утворені ними органи місцевого самоврядування управляють майном, що є в комунальній власності; затверджують програми соціально-економічного та культурного розвитку і контролюють їх виконання; затверджують бюджети відповідних адміністративно-територіальних одиниць і контролюють їх виконання; встановлюють місцеві податки і збори відповідно до закону; забезпечують</p>	<p>Стаття 143. Органи місцевого самоврядування та їх посадові особи вирішують питання місцевого самоврядування віднесені законом до їх компетенції.</p>

<p>проведення місцевих референдумів та реалізацію їх результатів; утворюють, реорганізують та ліквідовують комунальні підприємства, організації і установи, а також здійснюють контроль за їх діяльністю; вирішують інші питання місцевого значення, віднесені законом до їхньої компетенції.</p>	
<p>Обласні та районні ради затверджують програми соціально-економічного та культурного розвитку відповідних областей і районів та контролюють їх виконання; затверджують районні і обласні бюджети, які формуються з коштів державного бюджету для їх відповідного розподілу між територіальними громадами або для виконання спільних проектів та з коштів, залучених на договірних засадах з місцевих бюджетів для реалізації спільних соціально-економічних і культурних програм, та контролюють їх виконання; вирішують інші питання, віднесені законом до їхньої компетенції.</p>	
<p>Органам місцевого самоврядування можуть надаватися законом окремі повноваження органів виконавчої влади. Держава фінансує здійснення цих повноважень у повному обсязі за рахунок коштів Державного бюджету України або шляхом віднесення до місцевого бюджету у встановленому законом порядку окремих загальнодержавних податків, передає органам місцевого самоврядування відповідні об'єкти державної власності.</p>	<p>Органам місцевого самоврядування можуть надаватися законом окремі повноваження органів виконавчої влади. Держава фінансує здійснення цих повноважень у повному обсязі за рахунок коштів Державного бюджету України або шляхом віднесення до місцевого бюджету у встановленому законом порядку окремих загальнодержавних податків, передає органам місцевого самоврядування відповідні об'єкти державної власності.</p>
<p>Органи місцевого самоврядування з питань здійснення ними повноважень органів виконавчої влади підконтрольні відповідним органам виконавчої влади.</p>	
<p>Стаття 144. Органи місцевого самоврядування в межах повноважень, визначених законом, приймають рішення, які є обов'язковими до виконання на відповідній території.</p>	<p>Стаття 144. Органи місцевого самоврядування в межах повноважень, визначених законом, приймають рішення, які є обов'язковими до виконання на відповідній території.</p>

Рішення органів місцевого самоврядування з мотивів їх невідповідності Конституції чи законам України зупиняються у встановленому законом порядку з одночасним зверненням до суду.	Рішення органів місцевого самоврядування з мотивів їх невідповідності Конституції і законам України в порядку і строки, визначені законом зупиняються головами відповідних державних представництв з одночасним зверненням до суду.
Стаття 145. Права місцевого самоврядування захищаються в судовому порядку.	вилучити

Розділ XV ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня наступного за днем його офіційного опублікування за винятком статей 118, 119, 133, 140-144, які набирають чинності з дня набрання чинності законів щодо адміністративно-територіального устрою, місцевого самоврядування, місцевих державних представництв, необхідність підготовки яких випливає з цього Закону, але не пізніше ніж через 2 роки з дня набрання чинності цим Законом.
2. Сільські, селищні, міські, районні та обласні ради, місцеві державні адміністрації продовжують здійснювати свою діяльність до формування складу рад, обраних на новій територіальній основі, сформованій відповідно до законодавства, ухваленого відповідно до п.1. перехідних положень.
3. Кабінету Міністрів України протягом 6 місяців з дня ухвалення цього Закону, підготувати та внести на розгляд Верховної Ради України законопроекти, необхідність підготовки яких випливає з цього Закону.

Джерело:

https://www.google.com.ua/url?sa=t&rc=1&uact=8&ved=0CCKqFjAA&url=http%3A%2F%2Frada.nrd.gov.ua%2Fdata%2Fmaterial%2F000%2F096%2F145457%2Fzm_ni_do_Konstituts_.doc&ei=YOJ4U_LVGI744QSa9IGABA&usq=AFQjCNF2dGb0NJPoSrMFRFMXXiSMeYFBSQ&bvm=bv.66917471,d.bGE

Насправді текст Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні, схваленої Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 01.04.2014 р. № 333-р, не містить жодного положення щодо ліквідації державних адміністрацій і створення натомість державних представництв. Тому зміни до Конституції України на реалізацію реформи місцевого самоврядування та курсу Уряду на децентралізацію влади в Україні не можуть використовувати Концепцію реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні в якості першоджерела. Тим більше, що розпорядження Кабінету Міністрів України є актами Кабінету Міністрів України з організаційно-розпорядчих та інших поточних питань, а акти з нормативних питань видаються у формі постанов.

Верховна Рада України Постановою «Про утворення Тимчасової спеціальної комісії Верховної Ради України з питань підготовки законопроекту про внесення змін до Конституції України» від 4 березня 2014 року № 849-VII розпочала процес підготовки законопроекту про внесення змін до Конституції України. Відбулося відкрите парламентське засідання у формі громадських слухань у Верховній Раді України, з обговоренням внесення змін до Конституції України від 28.06.1996 року. Не відомо, чи проект, оприлюднений на веб-сайті Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України, і є проектом тимчасової спеціальної комісії Верховної Ради України з питань підготовки законопроекту про внесення змін до Конституції України.

Наслідком його прийняття стане послаблення місцевих органів виконавчої влади, після передачі частини їхніх повноважень виконавчим підрозділам органів місцевого самоврядування. Можна сподіватися, що подвійне підпорядкування (підзвітність та підконтрольність) місцевих органів виконавчої влади залишиться і після реформи, що пропонується, для якої потрібне внесення змін до Конституції України від 28.06.1996 року та прийняття пакетів відповідних законів. Адже якщо ліквідувати місцеві державні адміністрації, то може зникнути законодавчо визначена підзвітність та підпорядкованість районних МОВВ обласним МОВВ, а обласних – Кабінету Міністрів України, що може призвести до дезінтеграції системи виконавчої вертикалі державного управління та втрати керованості країною.

Одним з результатів змін стане те, що замість двох третин, обласні чи районні ради, що делегують свої повноваження відповідним місцевим державним адміністраціям, відповідно до статті 44 Закону України від 21 травня 1997 року № 280/97-ВР «Про місцеве самоврядування», зможуть звільняти голів виконкомів простою більшістю.

Концептуально децентралізації повинна передувати деконцентрація, результатом якої територіальні органи міністерств та інших центральних органів виконавчої влади повинні стати структурними підрозділами місцевих органів виконавчої влади. Адже рекомендаційний перелік структурних підрозділів обласної, Київської та Севастопольської міської, районної, районної в м. Києві та Севастополі державних адміністрацій, затверджений Постановою КМУ від 18 квітня 2012 р. № 606, заборонив утворення структурних підрозділів, які дублюють діяльність територіальних органів міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, повноваження яких протягом останніх років постійно зростали. До таких структурних підрозділів, зокрема, належить головне управління Міндоходів в області, державна фінансова інспекція в області, головне управління Держземагенства в області, обласне управління лісового та мисливського господарства, головне управління Пенсійного фонду України в області, головне управління статистики в області, обласне територіальне відділення Антимонопольного комітету України, регіональне відділення Фонду державного майна України по області, обласний центр зайнятості, територіальне управління Держгірпромнагляду в області, служба автомобільних доріг в області, управління в області Держенергоефективності України, головне управління Держсанепідслужби в області, інспекція державного архітектурно-будівельного контролю в області, Державна фітосанітарна інспекція області, Управління Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України в області, Управління державної служби Голодержслужби України в області, відділ управління Департаменту розвитку підприємництва Державної служби України з питань регуляторної політики та розвитку підприємництва, відділ Державної пенітенціарної служби України в області, територіальна державна інспекція з питань праці в області, управління Укртрансінспекції в області, тощо

ПРЕАМБУЛА

Деескалація напруги в Україні, що виникла після самоусунення та відсторонення Верховною Радою України Президента України, без проведення формальної процедури імпичменту, фактичної державної зради колишніх депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим та колишньої Ради Міністрів Автономної Республіки Крим (статті 109-111 ККУ від 5 квітня 2001 року № 2341-), подальшої протиправної окупації та анексії (приєднання) Автономної Республіки Крим та м. Севастополь до Російської Федерації, поширенням громадянського протистояння на Донецьку та Луганську області [4], та підписанням 17 квітня 2014 року

Женевських домовленостей, вкотре включила до політичного порядку денного питання реформи системи місцевого самоврядування та адміністративного устрою в Україні та делегування повноважень органам місцевого самоврядування, що висувують деякі громадські організації переважно у Донецькій та Луганській областях України, які, не будучи депутатами місцевих рад різних рівнів, не представляють територіальних громад. Автор вважає, що більшість вимог, які висувують прихильники федералізації, можна задовільними в межах унітарного устрою України без проведення всеукраїнського референдуму, шляхом делегування певних повноважень на базовий, районний та регіональний рівні, в форматі діалогу між центральними та місцевими органами виконавчої влади та місцевого самоврядування.

Підзвітність та підконтрольність виконавчих органів на районному та регіональному рівні адміністративно-територіального устрою

Констатуючи, що дотаційність 5 419 бюджетів місцевого самоврядування становить понад 70 відсотків, 483 територіальні громади на 90 відсотків утримуються за рахунок коштів державного бюджету, концепція передбачає утворення виконавчих органів обласних і районних рад та розподілу повноважень між ними. А отже, по іншому врегульовується питання знаходження балансу у:

- 1) підзвітності та підконтрольності місцевих виконавчих органів радам, у частині повноважень, делегованих відповідним місцевим радам (обласна чи районна рада може висловити недовіру голові відповідної місцевої державної адміністрації, на підставі чого Президент України приймає рішення і дає обґрунтовану відповідь. Якщо недовіру голові районної чи обласної державної адміністрації висловили дві третини депутатів від складу відповідної ради, Президент України приймає рішення про відставку голови місцевої державної адміністрації);
- 2) підзвітності та підконтрольності місцевим виконавчим органам органам виконавчої влади вищого рівня.

Обидві форми підзвітності та підконтрольності врегульовуються статтею 118 Конституції України від 28.06.1996 року, Законом України від 9 квітня 1999 року N 586-XIV «Про місцеві державні адміністрації» [11] та Законом України від 21 травня 1997 року № 280/97-ВР «Про місцеве самоврядування» [9].

Адміністративний устрій України

Адміністративна реформа в Україні була проведена 2011-го року шляхом прийняття Закону України від 17 березня 2011 року № 3166-VI «Про центральні органи виконавчої влади» [12]. У країні діє інститут Прем'єр-міністра України, віце-прем'єрів, Секретаріат КМУ (положення про який затверджується Постановою КМУ), центральних та місцевих органів виконавчої влади. Указ Президента України № 1085/2010 «Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади» (дев'ята редакція від 19 грудня 2011 року), остаточно структурував систему центральних органів виконавчої влади у вигляді міністерств, служб (переважно надають адміністративні послуги), агентств (переважно управляють об'єктами державної власності), інспекцій (переважно здійснюють державний нагляд (контроль)), п'ять центральних органів виконавчої влади зі спеціальним статусом та національні комісії, які здійснюють державне регулювання природних монополій.

Україна – шістнадцять міністерств, зі статусом, відповідно до ч. 1 статті 4 Закону України від 17 березня 2011 року «Про центральні органи виконавчої влади»

Україна – шістнадцять міністерств, зі статусом, відповідно до ч. 1 статті 4 Закону України від 17 березня 2011 року «Про центральні органи виконавчої влади»	
1	Міністерство економічного розвитку і торгівлі України (ЄДРПОУ: 37508596)
2	Міністерство регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України (ЄДРПОУ: 37471928)
3	Міністерство екології та природних ресурсів України (ЄДРПОУ: 37552996)
4	Міністерство соціальної політики України (ЄДРПОУ: 37567866)
5	Міністерство внутрішніх справ України (ЄДРПОУ: 00032684)
6	Міністерство закордонних справ України (ЄДРПОУ: 00026620)
7	Міністерство оборони України (ЄДРПОУ: 00034022)
8	Міністерство охорони здоров'я України (ЄДРПОУ: 00012925)
9	Міністерство юстиції України (ЄДРПОУ: 00015622)
10	Міністерство фінансів України (ЄДРПОУ: 00013480)
11	Міністерство освіти і науки, молоді та спорту України (ЄДРПОУ: 37536162)
12	Міністерство інфраструктури України (ЄДРПОУ: 37472062)
13	Міністерство аграрної політики та продовольства України (ЄДРПОУ: 37471967)
14	Міністерство культури України (ЄДРПОУ: 37535703)
15	Міністерство енергетики та вугільної промисловості України (ЄДРПОУ: 37471933)
16	Міністерство надзвичайних ситуацій України (ЄДРПОУ: 37535001)
	25 служб – переважно надають адміністративні послуги.
	15 агентств - переважно управління об'єктами державної власності.
	11 інспекцій – переважно здійснення державного нагляду (контролю).

Джерело: Указ Президента України № 1085, www.irc.gov.ua.

Концепція реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні, затверджена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 01.04.2014 р. № 333-р, передбачає «формування критеріїв для адміністративно-територіальних одиниць різного рівня адміністративно-територіального устрою держави здійснюється з урахуванням того, що: адміністративно-територіальний устрій складається з трьох рівнів (територія адміністративно-територіальної одиниці є нерозривною):

	Рівень адміністративно-територіального устрою	Відповідні органи місцевого самоврядування та органи виконавчої влади
1	базовий (адміністративно-територіальні одиниці - громади).	У сучасному вигляді на першому рівні (громад) адміністративно-територіальний устрій України складається з 29 906 населених пунктів, 10 281 сільських рад. Відповідно до Концепції реформування місцевого самоврядування, починаючи з 1991 року чисельність сільського населення зменшилася на 2,5 млн. осіб, а кількість сільських населених пунктів — на 348 одиниць. Разом з тим кількість сільських рад збільшилася на 1067 одиниць. Органи: сільська, селищна, міська ради та їх виконавчі органи, представництва (представники) окремих органів виконавчої влади. В Україні утворено близько 12 тис. територіальних громад, у більш як 6 тис. громад чисельність жителів становить менш як 3 тис. осіб, з них у 4809 громадах — менш як 1 тис. осіб, а у 1129 громадах — менш як 500 осіб, у більшості з них не утворено виконавчі органи відповідних сільських рад,

	Рівень адміністративно-територіального устрою	Відповідні органи місцевого самоврядування та органи виконавчої влади
		відсутні бюджетні установи, комунальні підприємства тощо. Органи місцевого самоврядування таких громад практично не можуть здійснювати надані їм законом повноваження. <i>Є урядові законопроекти № 4756 від 23.04.2014 «Про співробітництво територіальних громад», «Про добровільне об'єднання територіальних громад».</i>
2	районний (адміністративно-територіальні одиниці - райони).	У сучасному вигляді на третьому (регіональному) рівні адміністративно-територіальний устрій України складається з 490 районів, 118 районів у містах. Органи влади: районні ради та їх виконавчі органи, райдержадміністрації, територіальні органи центральних органів виконавчої влади.
3	регіональний (адміністративно-територіальні одиниці - Автономна Республіка Крим, області, м. Київ і Севастополь).	У сучасному вигляді на третьому (регіональному) рівні адміністративно-територіальний устрій України складається з 27-ми адміністративно-територіальних одиниць (24 області, Автономна Республіка Крим, міста Київ (столиця) та Севастополь). Органи влади: Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні ради та їх виконавчі органи, облдержадміністрації, Київська та Севастопольська міські ради та їх виконавчі органи, Київська та Севастопольська міські держадміністрації, територіальні органи центральних органів виконавчої влади.

Джерело: розпорядження Кабінету Міністрів України від 01.04.2014 р. № 333-р

Україна залишила від УРСР територіальну організацію, закріплену у статті 133 Конституції України від 28 червня 1996 року [26], створивши при цьому Автономну Республіку Крим, що у 18-го березня 2014-го року була протиправно анексована до Російської Федерації, разом з містом Севастополем.

Проте 27-го лютого 2014-го року головні адміністративні будівлі у двох з двадцяти семи адміністративно-територіальних одиниць (Автономній Республіці Крим та Севастополі) було незаконно захоплено людьми без ідентифікації країни, що мали немисливську вогнепальну зброю, які по суті були терористами. На жаль, внаслідок послабленості системи центральних органів виконавчої гілки влади, до цих осіб не було застосовано Закон України від 20 березня 2003 року № 638-IV «Про боротьбу з тероризмом» [4], що уможливила б проведення швидкої антитерористичної операції силами негайного або швидкого реагування, без жертв серед цивільного населення, і як наслідок, за подальшої державної зради колишніх депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим та колишніх депутатів Севастопольської міської ради, які провели антиконституційний місцевий референдум¹, в результаті якого 34%

¹ Депутати Верховної Ради Автономної Республіки Крим порушили статтю 73 Конституції України, яка визначає, що «виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України». Також статті 109-111 Кримінального кодексу України щодо основ національної безпеки. Поза тим, призначення Голови Ради міністрів АРК С.Аксенова та заступника Р.Теміргалієва (Рішенням Верховної Ради Автономної Республіки Крим от 27 лютого 2014 г. № 1656-6/14) відбулося з порушенням:

zareєстрованих виборців Автономної Республіки Крим проголосували за приєднання до Російської Федерації, *de facto*, Автономну Республіку Крим та Севастополь було анексовано до складу Російської Федерації, що, *de jure*, було визнано у Декларації від 20 березня 2014 року № 1139-VII «Про боротьбу за звільнення України» [6] та у Законі України від 15 квітня 2014 року

№ 1207-VII «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» [7]. В якості порівняння, серед інших країн - республік колишнього СРСР, Абхазія та Південна Осетія в Грузії також були *de facto* окуповані, але *de facto* не анексовані, Автономна Республіка Крим та місто Севастополь в Україні були як окуповані, так *de facto* анексовані до складу Російської Федерації в якості нових суб'єктів.

Окупація та анексія до Росії Автономної Республіки Крим та міста Севастополь, що є одним з різновидів агресії, *de facto* перетворить Україну зі змішаної унітарної держави в просту унітарну. Проте інші двадцять п'ять адміністративно-територіальних одиниць України, закріплені у статті 133 Конституції України від 28 червня 1996 року, *de facto* та *de jure* будуть співіснувати в межах єдиної системи державного управління України.

Сучасна децентралізація: унітарність чи федералізм.

Чим буде забезпечення консолідації громадян України та припинення громадянського протистояння в Донецькій та Луганській областях, що повинне відбуватися відповідно до Указу Президента України № 399/2014 [4] з точки зору Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні? Україна є унітарною державою, відповідно до статті 2 Конституції України від 28 червня 1996-го року. Тобто адміністративно-територіальні одиниці України не мають суверенних прав, на відміну від прав суб'єктів федерацій чи конфедерацій.

Комуністична партія України, в офіційно зареєстрованій Міністерством юстиції України програмі якої поставлено питання про федералізацію, на сьогодні є єдиною парламентською силою, що пропонує федералізацію. Крім того, концепт федеративної реформи в Україні оприлюднено громадським рухом «Український вибір», до складу якого входять колишні високопосадовці Адміністрації Президента України та судді Верховного Суду України. Інші парламентські партії (Партія регіонів, Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина», Політична

- частини 4 статті 136 Конституції України від 28.06.1996 г.,
- частини 1 статті 37 Конституції АРК, затвердженої Законом України від 23.12.1998 р. № 350-XIV,
- пункту 21 частини 2 статті 9 Закону України від 10.02.1998 р. № 90/98-ВР «Про Верховну Раду Автономної Республіки Крим»,
- статті 7 Закону України від 16.06.2011 р. № 3530-VI «Про Раду міністрів Автономної Республіки Крим». Депутати Верховної Ради АРК порушили Закон України від 22 грудня 2006 року № 533-V «Про статус депутата Верховної Ради Автономної Республіки Крим». Рада при Президенті РФ стверджує, що в Криму за різними даними за приєднання до Росії проголосувало 50-60% виборців при загальній явці в 30-50%. Таким чином, приєднання Криму до Росії підтримало лише 34% зареєстрованих виборців півострова. При загальній явці 50-80%, більшість з виборців Севастополя проголосували за приєднання до Росії. Росія порушила Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією від 31 травня 1997 р., ратифікований Федеральним законом від 29.04.2010 р. № 67-ФЗ «Про ратифікацію Угоди між Російською Федерацією та Україною з питань перебування Чорноморського флоту Російської Федерації на території України», прийнятий Державною Думою 27 квітня 2010 року, схвалено Радою Федерації 28 квітня 2010 року, та Законом України від 27 квітня 2010 року № 2153-VI «Про ратифікацію Угоди між Україною та Російською Федерацією з питань перебування Чорноморського флоту Російської Федерації на території України». Будапештський меморандум, підписаний разом з Договором про нерозповсюдження ядерної зброї (ДНЯЗ) 5 грудня 1994 року, був по суті протоколом про наміри.
стор. 15 з 58

партія «УДАР»), новоутворені парламентські фракції (група «Економічний розвиток» та група «Суверенна європейська Україна») не ставлять федералізм до порядку денного.

Концепція реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні передбачає «забезпечення права територіальних громад на місцевий референдум». Попри те, що стаття 7 Закону України від 21 травня 1997 року № 280/97-ВР «Про місцеве самоврядування в Україні» [9] дає визначення місцевому референдуму, місцевий референдум про територіальний статус якоїсь однієї області не може бути легітимним, оскільки Закон України від 06.11.12 р. № 5475-VI «Про всеукраїнський референдум» [10] його не врегульовує. Верховна Рада України може або внести зміни до Закону України від 06.11.12 р. № 5475-VI, або прийняти окремий Закон України про місцеві референдуми, з урахуванням вимог статті 73 Конституції України від 28 червня 1996 року.

Просту унітарність (області України, міста Київ та Севастополь) та змішану унітарність України (Автономна Республіка Крим²) можна аналізувати у вигляді таких таблиць:

1	Конституційно та законодавчо закріплені повноваження	Можлива реформа Конституції України 1996-го року	Базовий рівень: сільська, селищна, міська ради та їх виконавчі органи	Базовий рівень: представництва (представники) окремих органів виконавчої влади	Базовий рівень:
	Місцеве самоврядування здійснюється територіальною громадою в порядку, встановленому законом, як безпосередньо, так і через органи місцевого самоврядування : сільські, селищні, міські ради та їх виконавчі органи.	Законодавчо врегулювати нову систему адміністративно-територіального устрою.	Органами місцевого самоврядування, що представляють спільні інтереси територіальних громад сіл, селищ та міст, є районні та обласні ради. Питання організації управління районами в містах належить до компетенції міських рад. Сільські, селищні, міські ради можуть дозволяти за ініціативою жителів створювати будинкові, вуличні, квартальні та інші органи самоорганізації населення і наділяти їх частиною власної компетенції, фінансів, майна.		

² Декларація від 20 березня 2014 року № 1139-VII «Про боротьбу за звільнення України».

2	Конституційно та законодавчо закріплені повноваження	Можлива реформа Конституції України 1996-го року	Районний рівень: районні ради та їх виконавчі органи, райдержадміністрації	Районний рівень: територіальні органи центральних органів виконавчої влади	Районний рівень:
			<p>Відповідно до Закону України від 21 травня 1997 року № 280/97-ВР «Про місцеве самоврядування в Україні», «районні ... ради - органи місцевого самоврядування, що представляють спільні інтереси територіальних громад сіл, селищ та міст».</p> <p>Кандидатури на посади голів районних державних адміністрацій Кабінету Міністрів України вносяться головами відповідних обласних державних адміністрацій. На кожен посаду вноситься одна кандидатура. (Частина третя статті 8 в редакції Закону N 2592-VI від 07.10.2010 «Про місцеві державні адміністрації».</p>	<p>Відповідно до ст. 118 Конституції України від 28.06.96 р., «місцеві державні адміністрації підзвітні і підконтрольні радам у частині повноважень, делегованих їм відповідними районними ... радами.</p> <p>Місцеві державні адміністрації підзвітні і підконтрольні радам у частині повноважень, делегованих їм відповідними районними ... радами.</p>	

3	Конституційно та законодавчо закріплені повноваження	Можлива реформа Конституції України 1996-го року	Регіональний рівень: м. Київ та Севастополь	Регіональний рівень: області України	Регіональний рівень: Автономна Республіка Крим
1	Орган місцевого самоврядування, що здійснює представництво територіальної громади.		Київська та (колишня) Севастопольська міська рада. (Закон України від 21 травня 1997 року № 280/97-ВР «Про місцеве самоврядування в Україні»)	Відповідно до Закону України від 21 травня 1997 року № 280/97-ВР «Про місцеве самоврядування в Україні», «районні та обласні ради - органи місцевого самоврядування, що представляють	Колишня Верховна Рада Автономної Республіки Крим. (Закон України від 22 грудня 2006 року № 533-V «Про статус депутата Верховної Ради Автономної Республіки Крим»)

3	Конституційно та законодавчо закріплені повноваження	Можлива реформа Конституції України 1996-го року	Регіональний рівень: м. Київ та Севастополь	Регіональний рівень: області України	Регіональний рівень: Автономна Республіка Крим
			<p><i>Закон України від 11 липня 2002 року N 93-IV «Про статус депутатів місцевих рад»).</i></p>	<p>спільні інтереси територіальних громад сіл, селищ та міст».</p> <p>Обласні ради народних депутатів. (Закон України від 21 травня 1997 року № 280/97-ВР «Про місцеве самоврядування в Україні»</p> <p><i>Закон України від 11 липня 2002 року N 93-IV «Про статус депутатів місцевих рад»).</i></p>	
2	Пряма виборність органів місцевого самоврядування - представника територіальної громади	На другому етапі реалізації Концепції (2015—2017 роки) передбачається: «провести місцеві вибори з урахуванням реформованої системи органів місцевого самоврядування».	Так. Закон України від 10 липня 2010 року № 2487-VI «Про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів».	Так. Закон України від 10 липня 2010 року № 2487-VI «Про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів».	Так. Закон України від 10 липня 2010 року № 2487-VI «Про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів».
3	Пряма виборність голів органів місцевого самоврядування, що представляють інтереси територіальних громад.		Так. Чергові та позачергові вибори Київського міського голови призначаються, відповідно до пункту 30 частини першої статті 85 Конституції України, частин другої та третьої статті 23 Закону України «Про столицю України - місто-герой Київ», частин першої та четвертої статті 78 та частини першої статті 79 Закону України «Про місцеве самоврядування в	Ні. Виборність голів обласних рад була передбачена Законом України від 24 лютого 1994 року N 3996-XII, що був скасований 24.01.1998, року, на підставі 14/98-вр. Насьогодні, голови обласних рад обираються з числа депутатів відповідно до регламентів, що приймаються сесіями ради відповідного скликання.	Ні. Колишні Голови Верховної Ради Автономної Республіки Крим <i>(обираються відповідно до абзацу 16 частини першої ст. 26 Закону України N 350-XIV «Про затвердження Конституції Автономної Республіки Крим»).</i> Відповідно до статті 26 Конституції АРК, затвердженої Законом України від 23 грудня 1998 року N 350-XIV: «до компетенції Верховної Ради

3	Конституційно та законодавчо закріплені повноваження	Можлива реформа Конституції України 1996-го року	Регіональний рівень: м. Київ та Севастополь	Регіональний рівень: області України	Регіональний рівень: Автономна Республіка Крим
			<p>Україні», частини третьої статті 14, частини першої статті 15, статей 60, 61, 83 Закону України «Про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів».</p> <p>Призначення на посаду голови Київської міської адміністрації Президентом України за поданням Кабінету Міністрів України робиться відповідно до ст. 118 Конституції України.</p> <p>Повноваження Київського міського голови визначаються Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні» та законом про столицю.</p> <p>Ні. Проект Закону про місто-герой Севастополь № 3552 від 06.11.2013 р., народних депутатів В. Колесніченка та В. Новинського, також передбачав Порядок обрання голови Севастопольської міської ради, аналогічний порядку обрання голів обласних рад, визначеному у Законі від 21 травня 1997 року N</p>	<p>Голова ради, перший заступник та заступник голови обласної ради обираються з числа депутатів.</p>	<p>Автономної Республіки Крим відноситься: «...16) обрання Голови Верховної Ради Автономної Республіки Крим, його першого заступника і заступника, звільнення їх з посад».</p>

3	Конституційно та законодавчо закріплені повноваження	Можлива реформа Конституції України 1996-го року	Регіональний рівень: м. Київ та Севастополь	Регіональний рівень: області України	Регіональний рівень: Автономна Республіка Крим
			280/97-ВР «Про місцеве самоврядування в Україні».		
4	Місцеві органи виконавчої влади.	Хоча концепція реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні не містить жодних положень про префектури, засоби масової інформації з посиланням на Міністерство регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України, стверджують, що префектури будуть створюватися з іншими функціями – «функціями контролю та нагляду, але без функцій виконавчої влади... Префектури виконуватимуть функції контролю за дотриманням законодавства на місцях, координуватимуть роботу державних органів влади на територіях».	<p>Київська та (колишня) Севастопольська міська державна адміністрації.</p> <p><i>Закон України від 9 квітня 1999 року N 586-XIV «Про місцеві державні адміністрації».</i></p> <p><i>Відповідно до ст. 118 Конституції України від 28.06.96 р., «особливості здійснення виконавчої влади у містах Києві та Севастополі визначаються окремими законами України».</i></p>	<p>Обласні державні адміністрації.</p> <p><i>Закон України від 9 квітня 1999 року N 586-XIV «Про місцеві державні адміністрації».</i></p> <p><i>Відповідно до ст. 118 Конституції України від 28.06.96 р., «склад місцевих державних адміністрацій формують голови місцевих державних адміністрацій.</i></p> <p><i>Місцеві державні адміністрації підзвітні і підконтрольні радам у частині повноважень, делегованих їм відповідними районними чи обласними радами.</i></p> <p><i>Місцеві державні адміністрації підзвітні і підконтрольні органам виконавчої влади вищого рівня».</i></p>	<p>Колишня Рада Міністрів Автономної Республіки Крим</p> <p><i>Закон України від 16 червня 2011 року № 3530-VI «Про Раду міністрів Автономної Республіки Крим».</i></p>
5	Пряма виборність представника виконавчої гілки влади.		Ні. Голови Київської та (колишньої) Севастопольської міської державної адміністрацій призначаються Указами Президента	Ні. Голови обласних та районних державних адміністрацій призначаються «на посаду Президентом	Ні. Колишній Голова Ради міністрів Автономної Республіки Крим призначається на посаду та звільняється з посади Верховною Радою Автономної

3	Конституційно та законодавчо закріплені повноваження	Можлива реформа Конституції України 1996-го року	Регіональний рівень: м. Київ та Севастополь	Регіональний рівень: області України	Регіональний рівень: Автономна Республіка Крим
			<p>України, відповідно до статей 112 та 118 Конституції України.</p> <p>Відповідно до ч. 2 статті 8 в редакції Закону N 2592-VI від 07.10.2010 «Про місцеві державні адміністрації», «голови місцевих державних адміністрацій призначаються на посаду Президентом України за поданням Кабінету Міністрів України на строк повноважень Президента України».</p> <p>Київський міський голова бере участь у підготовці проектів законів України, актів Президента України і Кабінету Міністрів України, відповідних програм, що стосуються міста Києва. Він бере участь у засіданнях Кабінету Міністрів України з правом дорадчого голосу при розгляді питань, що стосуються столиці України - міста Києва.</p> <p>Голова міста вносить на розгляд Президента України, Кабінету Міністрів України проекти відповідних нормативно-правових актів та інші пропозиції з</p>	<p>України за поданням Прем'єр-міністра України на строк повноважень Президента України, відповідно до статті 8 Закону України від 9 квітня 1999 року N 586-XIV «Про місцеві державні адміністрації». Кандидатури на посади голів районних державних адміністрацій Прем'єр-міністру України вносяться головами відповідних обласних державних адміністрацій.</p> <p>Відповідно до ст. 118 Конституції України від 28.06.1996 р. «голови місцевих державних адміністрацій призначаються на посаду і звільняються з посади Президентом України за поданням Кабінету Міністрів України».</p> <p>«Голови місцевих державних адміністрацій при здійсненні своїх повноважень відповідальні перед Президентом України і</p>	<p>Республіки Крим за погодженням із Президентом України (ст. 136 КУ).</p> <p>Відповідно до статті 26 Конституції АРК, затвердженої Законом України від 23 грудня 1998 року N 350-XIV: «до компетенції Верховної Ради Автономної Республіки Крим відноситься: «20) призначення на посаду і звільнення з посади за поданням Голови Верховної Ради Автономної Республіки Крим Голови Ради міністрів Автономної Республіки Крим згідно з Конституцією України і законами України;»</p>

3	Конституційно та законодавчо закріплені повноваження	Можлива реформа Конституції України 1996-го року	Регіональний рівень: м. Київ та Севастополь	Регіональний рівень: області України	Регіональний рівень: Автономна Республіка Крим
			<p>питань, що стосуються міста Києва як столиці України. Виділяється і група повноважень голови міста Києва, пов'язаних з управлінням підприємствами та організаціями, розташованими на території міста.</p> <p>Відповідно до статті 118 Конституції України від 28 червня 1996 року, «виконавчу владу в областях і районах, містах Києві та Севастополі здійснюють місцеві державні адміністрації».</p> <p>Місцеві державні адміністрації підзвітні і підконтрольні радам у частині повноважень, делегованих їм відповідними районними чи обласними радами. Місцеві державні адміністрації підзвітні і підконтрольні органам виконавчої влади вищого рівня.</p> <p>Відповідно до пп. 1.6. «погодження призначення на посаду та звільнення з посади перших заступників, заступників голів та заступників голів - керівників апарату обласних і Севастопольської</p>	<p>Кабінетом Міністрів України, підзвітні та підконтрольні органам виконавчої влади вищого рівня».</p> <p>...</p> <p>Рішення голів місцевих державних адміністрацій, що суперечать Конституції та законам України, іншим актам законодавства України, можуть бути відповідно до закону скасовані Президентом України або головою місцевої державної адміністрації вищого рівня. Обласна чи районна рада може висловити недовіру голові відповідної місцевої державної адміністрації, на підставі чого Президент України приймає рішення і дає обґрунтовану відповідь. Якщо недовіру голові районної чи обласної державної адміністрації висловили дві третини депутатів від складу відповідної ради, Президент України приймає рішення про відставку голови місцевої державної адміністрації.</p>	

3	Конституційно та законодавчо закріплені повноваження	Можлива реформа Конституції України 1996-го року	Регіональний рівень: м. Київ та Севастополь	Регіональний рівень: області України	Регіональний рівень: Автономна Республіка Крим
			<p>міської держадміністрацій, заступників голови та заступника голови - керівника апарату Київської міської держадміністрації, повноваження яких стосуються сфери виконавчої влади», визначається Порядком розгляду питань, пов'язаних з підготовкою і внесенням подань щодо осіб, призначення на посаду та звільнення з посади яких здійснюється Президентом України або Кабінетом Міністрів України чи погоджується з Кабінетом Міністрів України, затверджено Постановою КМУ від 11 квітня 2012 р. № 298.</p>	<p>... обласна чи районна рада може висловити недовіру голові відповідної місцевої державної адміністрації, на підставі чого Президент України приймає рішення і дає обґрунтовану відповідь. Якщо недовіру голові районної чи обласної державної адміністрації висловили дві третини депутатів від складу відповідної ради, Президент України приймає рішення про відставку голови місцевої державної адміністрації».</p> <p>Відповідно до ст. 118 Конституції України від 28.06.1996 р., «обласна чи районна рада може висловити недовіру голові відповідної місцевої державної адміністрації, на підставі чого Президент України приймає рішення і дає обґрунтовану відповідь. Якщо недовіру голові районної чи обласної державної адміністрації висловили дві третини депутатів</p>	

3	Конституційно та законодавчо закріплені повноваження	Можлива реформа Конституції України 1996-го року	Регіональний рівень: м. Київ та Севастополь	Регіональний рівень: області України	Регіональний рівень: Автономна Республіка Крим
				від складу відповідної ради, Президент України приймає рішення про відставку голови місцевої державної адміністрації».	
6	Наявність закону України про місцеві органи виконавчої влади.	На першому підготовчому етапі (2014 рік) передбачається: «... у першочерговому порядку внести до Конституції України зміни щодо утворення виконавчих органів обласних і районних рад та розподілу повноважень між ними;...».	Так. Закон України від 9 квітня 1999 року N 586-XIV «Про місцеві державні адміністрації». Відповідно до ст. 118 Конституції України від 28.06.96 р., «особливості здійснення виконавчої влади у містах Києві та Севастополі визначаються окремими законами України».	Так. Закон України від 9 квітня 1999 року N 586-XIV «Про місцеві державні адміністрації», відповідно до якого «виконавчу владу в областях і районах, містах Києві та Севастополі здійснюють місцеві державні адміністрації».	Так. Діяльність колишньої Ради Міністрів Автономної Республіки Крим врегульовується Законом України від 16 червня 2011 року № 3530-VI «Про Раду Міністрів Автономної Республіки Крим» та главою 7 Закону України від 23 грудня 1998 року N 350-XIV «Про затвердження Конституції Автономної Республіки Крим» (ст. 35-38).
7	Вирішення питань органом місцевого самоврядування чи референдумом.	«забезпечення права територіальних громад на місцевий референдум».	Визначення місцевому референдуму надане у статті 7 Закону України від 21 травня 1997 року № 280/97-ВР «Про місцеве самоврядування в Україні». Закон України від 06.11.12 р. № 5475-VI «Про всеукраїнський референдум» не надає можливості проведення місцевих референдумів. Проте, у випадку з містом Севастополем, місцевий референдум не міг порушувати ст. 73	Визначення місцевому референдуму надане у статті 7 Закону України від 21 травня 1997 року № 280/97-ВР «Про місцеве самоврядування в Україні»: «Місцевий референдум 1. Місцевий референдум є формою вирішення територіальною громадою питань місцевого значення шляхом прямого волевиявлення. 2. Предметом місцевого референдуму може бути будь-	Стаття 26 Конституції АРК, затвердженої Законом України від 23 грудня 1998 року N 350-XIV, включає до повноважень Верховної Ради Автономної Республіки Крим не лише питання, віднесені Конституцією України, Конституцією Автономної Республіки Крим і законами України до відання Автономної Республіки Крим, за винятком тих, щодо яких рішення приймаються республіканським (місцевим) референдумом або Радою міністрів

3	Конституційно та законодавчо закріплені повноваження	Можлива реформа Конституції України 1996-го року	Регіональний рівень: м. Київ та Севастополь	Регіональний рівень: області України	Регіональний рівень: Автономна Республіка Крим
			Конституції України від 28.06.1996 року.	яке питання, віднесене Конституцією України, цим та іншими законами до відання місцевого самоврядування. 3. На місцевий референдум не можуть бути винесені питання, віднесені законом до відання органів державної влади. 4. Рішення, прийняті місцевим референдумом, є обов'язковими для виконання на відповідній території. 5. Порядок призначення та проведення місцевого референдуму, а також перелік питань, що вирішуються виключно референдумом, визначаються законом про референдуми». Проте Закон України від 06.11.12 р. № 5475-VI «Про всеукраїнський референдум» не надає можливості проведення місцевих референдумів.	Автономної Республіки Крим та іншими органами виконавчої влади Автономної Республіки Крим. Відповідно до статті 26 Конституції АРК, затвердженої Законом України від 23 грудня 1998 року N 350-XIV: «до компетенції Верховної Ради Автономної Республіки Крим відноситься: «...3) прийняття рішення про проведення республіканського (місцевого) референдуму;» Проте республіканський (місцевий) референдум не може порушувати ст. 73 Конституції України від 28.06.1996 року.
8	Компетенція органу місцевого самоврядування та Верховної Ради АРК законодавчо визначена.		Відповідно до статті 5 Закону України від 15 січня 1999 року N 401-XIV «Про столицю України - місто-герой Київ», «з метою врахування	Закон України від 21 травня 1997 року № 280/97-ВР «Про місцеве самоврядування в Україні» у частині 2 статті 10 визначив, що «обласні та	Відповідно до статті 26 Конституції АРК, затвердженої Законом України від 23 грудня 1998 року N 350-XIV: «до компетенції Верховної Ради Автономної Республіки Крим

3	Конституційно та законодавчо закріплені повноваження	Можлива реформа Конституції України 1996-го року	Регіональний рівень: м. Київ та Севастополь	Регіональний рівень: області України	Регіональний рівень: Автономна Республіка Крим
			<p>особливостей функціонування міста Києва як столиці України, на підставі цього Закону, Київська міська рада затверджує Статут територіальної громади міста Києва, який підлягає реєстрації у Міністерстві юстиції України».</p> <p>Статут територіальної громади затверджено рішенням КМР від 28.03.2002 № 371/1805.</p>	<p>районні ради є органами місцевого самоврядування, що представляють спільні інтереси територіальних громад сіл, селищ, міст, у межах повноважень, визначених Конституцією України, цим та іншими законами, а також повноважень, переданих їм сільськими, селищними, міськими радами», додавши, що «порядок формування та організація діяльності рад визначаються Конституцією України, цим та іншими законами, а також статутами територіальних громад».</p>	<p>відноситься:</p> <p>1) прийняття Конституції Автономної Республіки Крим та подання її на затвердження Верховної Ради України, нормативно-правових актів, внесення в установленому порядку змін і доповнень до них, роз'яснення порядку їх застосування; визначення порядку і забезпечення контролю за виконанням Конституції Автономної Республіки Крим і нормативно-правових актів Верховної Ради Автономної Республіки Крим в межах її компетенції...».</p>
9	Компетенція щодо призначення чергових виборів депутатів.		Ні. Вибори призначаються постановою Верховної Ради України.	Ні. Вибори призначаються постановою Верховної Ради України.	Так. Відповідно до статті 26 Конституції АРК, затвердженої Законом України від 23 грудня 1998 року N 350-XIV: «до компетенції Верховної Ради Автономної Республіки Крим відноситься: «2) призначення чергових виборів депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, затвердження складу виборчої комісії Автономної Республіки Крим;...».
10	Компетенція щодо визначення		Реєстр майна комунальної форми	Реєстр майна комунальної	Відповідно до статті 26 Конституції АРК,

3	Конституційно та законодавчо закріплені повноваження	Можлива реформа Конституції України 1996-го року	Регіональний рівень: м. Київ та Севастополь	Регіональний рівень: області України	Регіональний рівень: Автономна Республіка Крим
	<p>порядку управління майном.</p>		<p>власності.</p> <p>Міська комунальна власність.</p> <p>Закон України від 7 лютого 1991 року № 697-ХІІ «Про власність» було скасовано 2007 року, у зв'язку з прийняттям Цивільного кодексу України 2003-го року.</p> <p>Відповідно до частини 3 статті 24 Господарського кодексу України від 16 січня 2003 року N 436-IV (надалі - ГКУ), «суб'єктами господарювання комунального сектора економіки є суб'єкти, що діють на основі лише комунальної власності, а також суб'єкти, у статутному капіталі яких частка комунальної власності перевищує п'ятдесят відсотків чи становить величину, яка забезпечує органам місцевого самоврядування право вирішального впливу на господарську діяльність цих суб'єктів».</p> <p>Є чинним Закон України від 21.10.2010 № 2624-VI «Про особливості передачі в оренду</p>	<p>форми власності.</p> <p>Обласна комунальна власність.</p> <p>Відповідно до ч. 3 статті 63 Господарського кодексу України, «комунальне підприємство, що діє на основі комунальної власності територіальної громади», є одним з видів та організаційних форм підприємств. А стаття 78 ГКУ визначила, що «майно комунальних підприємств, організацій, установ, закладів, що діють на основі комунальної власності територіальної громади» є об'єктом права комунальної власності, так саме як і майно комунальних господарських об'єднань, які утворюються переважно у формі корпорації або концерну, незалежно від найменування об'єднання (комбінат, трест тощо), відповідно до ст. 120 ГКУ), корпоративні права територіальної громади у майні суб'єктів господарювання</p>	<p>затвердженої Законом України від 23 грудня 1998 року N 350-XIV: «до компетенції Верховної Ради Автономної Республіки Крим відноситься: «... 4) визначення порядку управління майном, яке належить Автономній Республіці Крим;» «...5) визначення порядку управління майном, яке знаходиться на балансі Верховної Ради Автономної Республіки Крим;» «...6) визначення переліку майна Автономної Республіки Крим, яке підлягає і яке не підлягає приватизації;».</p>

3	Конституційно та законодавчо закріплені повноваження	Можлива реформа Конституції України 1996-го року	Регіональний рівень: м. Київ та Севастополь	Регіональний рівень: області України	Регіональний рівень: Автономна Республіка Крим
			<p>чи концесію об'єктів у сферах теплопостачання, водопостачання та водовідведення, що перебувають у комунальній власності».</p>	<p>різних форм власності, відповідно до ст. 24 ГКУ.</p> <p>Закон України від 9 грудня 2011 року № 4107-VI «Про Фонд державного майна України» визначає, що управління об'єктами державної власності здійснюється ФДМУ.</p>	
11	<p>Компетенція щодо затвердження бюджету.</p>	<p><i>Стратегія регулюється розпорядженням Кабінету Міністрів України від 23.05.2007 №308-р «Про схвалення Концепції реформування місцевих бюджетів».</i></p>	<p>Складання, розгляд, затвердження, виконання та звітність місцевих бюджетів є Главою 12 Бюджетного кодексу України від 8 липня 2010 року N 2456-VI.</p> <p>Відповідно до ч. 2 статті 77 БКУ, міські (міст Києва та Севастополя ...) бюджети на наступний бюджетний період затверджуються рішенням ... відповідної місцевої ради не пізніше ніж у двотижневий строк з дня офіційного публікування закону про Державний бюджет України.</p>	<p>Відповідно до п. 34 ст. 2 Бюджетного кодексу України від 8 липня 2010 року N 2456-VI, обласні бюджети – це місцеві бюджети.</p> <p>Відповідно до ч. 2 статті 77 БКУ, обласні ... бюджети ... на наступний бюджетний період затверджуються рішенням ... відповідної місцевої ради не пізніше ніж у двотижневий строк з дня офіційного опублікування закону про Державний бюджет України.</p>	<p>Відповідно до п. 34 ст. 2 Бюджетного кодексу України від 8 липня 2010 року N 2456-VI бюджет Автономної Республіки Крим – це місцевий бюджет.</p> <p>Відповідно до ч. 2 статті 77 БКУ, «бюджет Автономної Республіки Крим, для якого ... «у державному бюджеті визначаються міжбюджетні трансферти, на наступний бюджетний період затверджуються рішенням Верховної Ради Автономної Республіки Крим ... не пізніше ніж у двотижневий строк з дня офіційного опублікування закону про Державний бюджет України».</p> <p>Відповідно до статті 26 Конституції АРК, затвердженої Законом України від 23 грудня</p>

3	Конституційно та законодавчо закріплені повноваження	Можлива реформа Конституції України 1996-го року	Регіональний рівень: м. Київ та Севастополь	Регіональний рівень: області України	Регіональний рівень: Автономна Республіка Крим
					1998 року N 350-XIV: «до компетенції Верховної Ради Автономної Республіки Крим відноситься: «...7) затвердження бюджету Автономної Республіки Крим і внесення змін до нього, контроль за його виконанням, прийняття рішення щодо звіту про його виконання; утворення Рахункової палати Верховної Ради Автономної Республіки Крим для здійснення контролю від імені Верховної Ради Автономної Республіки Крим за використанням коштів бюджету Автономної Республіки Крим органами виконавчої влади; призначення на посаду і звільнення з посади голови Рахункової палати Верховної Ради Автономної Республіки Крим за поданням Голови Верховної Ради Автономної Республіки Крим;...».
12	Компетенція щодо встановлення податків і пільг щодо оподаткування згідно з законами України.				Відповідно до статті 26 Конституції АРК, затвердженої Законом України від 23 грудня 1998 року N 350-XIV: «до компетенції Верховної Ради Автономної Республіки Крим відноситься: «...8) встановлення податків і пільг щодо оподаткування згідно з законами України;...».

3	Конституційно та законодавчо закріплені повноваження	Можлива реформа Конституції України 1996-го року	Регіональний рівень: м. Київ та Севастополь	Регіональний рівень: області України	Регіональний рівень: Автономна Республіка Крим
			Стаття 12.3 Податкового кодексу України від 2 грудня 2010 року № 2755-VI визначила, що «...міські ради в межах своїх повноважень приймають рішення про встановлення місцевих податків та зборів».	Стаття 12 Податкового кодексу України від 2 грудня 2010 року № 2755-VI не надає жодних повноважень обласним радам народних депутатів.	Повноваження АРК були визначені статтею 12.2 Податкового кодексу України від 2 грудня 2010 року № 2755-VI.
13	Компетенція щодо прийняття рішень про випуск місцевих позик.		Постанова Кабінету Міністрів України від 29.12.2010 № 1203 «Про затвердження Порядку надання Раді міністрів Автономної Республіки Крим, місцевим державним адміністраціям і виконавчим органам відповідних місцевих рад середньострокових позик та їх погашення».	Відповідно до частини восьмої статті 74 Бюджетного кодексу України, Порядок здійснення місцевих запозичень затверджено Постановою КМУ від 16 лютого 2011 р. № 110 «Про затвердження Порядку здійснення місцевих запозичень». Обсяг та умови здійснення запозичення (реструктуризації боргових зобов'язань) погоджуються Мінфіном.	Відповідно до статті 26 Конституції АРК, затвердженої Законом України від 23 грудня 1998 року № 350-XIV: «до компетенції Верховної Ради Автономної Республіки Крим відноситься: «...9) за пропозицією Ради міністрів Автономної Республіки Крим прийняття рішень про випуск місцевих позик;...».
14	Компетенція щодо утворення цільових (валютних) фондів.		Пункт 25 частини першої статті 26 Закону України від 21 травня 1997 року № 280/97-ВР «Про місцеве самоврядування в Україні» визначає «утворення цільових фондів, затвердження положень про ці фонди» виключною компетенцією	Закон України № 2289-VI, замість якого набуде чинність законопроект України № 4587, визначив, що державні кошти - це «кошти державних цільових фондів та кошти державних та місцевих фондів».	Відповідно до статті 26 Конституції АРК, затвердженої Законом України від 23 грудня 1998 року № 350-XIV: «до компетенції Верховної Ради Автономної Республіки Крим відноситься: «10) за пропозицією Ради міністрів Автономної Республіки Крим

3	Конституційно та законодавчо закріплені повноваження	Можлива реформа Конституції України 1996-го року	Регіональний рівень: м. Київ та Севастополь	Регіональний рівень: області України	Регіональний рівень: Автономна Республіка Крим
			<p>сільських, селищних, міських рад.</p> <p>Підпункт 9 пункту «а» статті 27 Закону України від 21 травня 1997 року № 280/97-ВР відносить до повноважень виконавчих органів сільських, селищних, міських рад у сфері соціально-економічного і культурного розвитку «утворення цільових фондів соціальної допомоги інвалідам, визначення порядку і умов витрачання коштів цих фондів»</p>		<p>визначення порядку утворення цільових (у тому числі валютних) фондів; затвердження положень про ці фонди; контроль за використанням коштів зазначених фондів; затвердження звітів про використання зазначених фондів;...»</p>
15	<p>Компетенція затверджувати програми з питань соціально-економічного і культурного розвитку, раціонального природокористування, охорони навколишнього природного середовища</p>		<p>Регіональні програми затверджуються згідно Наказу Міністерства економіки України від 04.12.2006 N 367.</p>	<p>Регіональні програми затверджуються згідно Наказу Міністерства економіки України від 04.12.2006 N 367.</p>	<p>Відповідно до статті 26 Конституції АРК, затвердженої Законом України від 23 грудня 1998 року N 350-XIV: «до компетенції Верховної Ради Автономної Республіки Крим відноситься: «... 11) за поданням Ради міністрів Автономної Республіки Крим затвердження програм Автономної Республіки Крим з питань соціально-економічного і культурного розвитку; раціонального природокористування, охорони навколишнього природного середовища відповідно до загальнодержавних</p>

3	Конституційно та законодавчо закріплені повноваження	Можлива реформа Конституції України 1996-го року	Регіональний рівень: м. Київ та Севастополь	Регіональний рівень: області України	Регіональний рівень: Автономна Республіка Крим
					програм, внесення змін до них і контроль за їх виконанням...»
16	Компетенція вирішувати питань адміністративно-територіального устрою згідно з законами України; визнання статусу місцевостей як курортів, встановлення зон санітарної охорони курортів, вирішення питань організації і розвитку курортно-рекреаційної сфери і туризму.		Ні. Положення про порядок перетворення, обліку, найменування і реєстрації населених пунктів, а також вирішення деяких інших адміністративно-територіальних питань в УРСР затверджено Указом Президії ВР УРСР від 28 червня 1965 року. «Положення про порядок віднесення населених пунктів до категорії міст, селищ міського типу і робітничих селищ УРСР» від 30 грудня 1956 року.	Ні.	Відповідно до статті 26 Конституції АРК, затвердженої Законом України від 23 грудня 1998 року N 350-XIV: «до компетенції Верховної Ради Автономної Республіки Крим відноситься: «... 12) вирішення питань адміністративно-територіального устрою згідно з законами України; визнання статусу місцевостей як курортів, встановлення зон санітарної охорони курортів, вирішення питань організації і розвитку курортно-рекреаційної сфери і туризму;...».
17	Компетенція забезпечення прав і свобод громадян, національної згоди, сприяння охороні правопорядку і громадської безпеки.		Частково.	Частково.	Відповідно до статті 26 Конституції АРК, затвердженої Законом України від 23 грудня 1998 року N 350-XIV: «... 13) у межах компетенції Верховної Ради Автономної Республіки Крим вирішення питань забезпечення прав і свобод громадян, національної згоди, сприяння охороні правопорядку і громадської безпеки;»
18	Компетенція вирішувати питання щодо забезпечення функціонування і розвитку державної, російської,		Ні. Врегулюється Законом України від № 5029-VI «Про засади державної мовної політики».	Ні. У тому числі врегулюється Європейською хартією регіональних мов або мов меншин.	Відповідно до статті 26 Конституції АРК, затвердженої Законом України від 23 грудня 1998 року N 350-XIV: «до компетенції Верховної Ради Автономної

3	Конституційно та законодавчо закріплені повноваження	Можлива реформа Конституції України 1996-го року	Регіональний рівень: м. Київ та Севастополь	Регіональний рівень: області України	Регіональний рівень: Автономна Республіка Крим
	кримськотатарської та інших національних мов і культур в Автономній Республіці Крим, охорони і використання пам'яток історії та культури, визначення мови роботи і діловодства республіканських органів.				Республіки Крим відноситься: «... 14) у межах компетенції Верховної Ради Автономної Республіки Крим вирішення питань щодо забезпечення функціонування і розвитку державної, російської, кримськотатарської та інших національних мов і культур в Автономній Республіці Крим, охорони і використання пам'яток історії та культури, визначення мови роботи і діловодства республіканських органів;...».
19	Компетенція брати «участь у формуванні основних принципів внутрішньополітичної, зовнішньоекономічної та зовнішньополітичної діяльності України з питань, що стосуються інтересів» регіону.		Так.	Частково.	Відповідно до статті 26 Конституції АРК, затвердженої Законом України від 23 грудня 1998 року N 350-XIV: «до компетенції Верховної Ради Автономної Республіки Крим відноситься: «... 15) участь у формуванні основних принципів внутрішньополітичної, зовнішньоекономічної та зовнішньополітичної діяльності України з питань, що стосуються інтересів Автономної Республіки Крим;...».
20	Компетенція вирішувати питання щодо ... «утворення Президії ради, постійних і тимчасових комісій ради,		Положення про Президію Київської міської ради затверджено рішенням КМР від 14 липня 2011 року N 381/5768.	Відповідно до 1 статті 57 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», «районна, обласна рада може	Так. Відповідно до статті 26 Конституції АРК, затвердженої Законом України від 23 грудня 1998 року N 350-XIV: «до компетенції Верховної Ради

3	Конституційно та законодавчо закріплені повноваження	Можлива реформа Конституції України 1996-го року	Регіональний рівень: м. Київ та Севастополь	Регіональний рівень: області України	Регіональний рівень: Автономна Республіка Крим
	обрання голів постійних і тимчасових комісій».		<p>Положення про постійні комісії Київської міської ради, відповідно до ч. 13 статті 46, ч. 15 статті 47 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», статті 16 Регламенту Київської міської ради, ст. 18 Статуту територіальної громади міста Києва, затверджене Рішенням КМР від 14.07.2011 № 382/5769.</p> <p>Положення про Президію Севастопольської міської ради затверджено рішенням колишньої Севастопольської МР.</p>	<p>утворити президію (колегію) ради. Президія (колегія) ради є дорадчим органом ради, який попередньо готує узгоджені пропозиції і рекомендації з питань, що передбачається внести на розгляд ради. Президія (колегія) ради може приймати рішення, які мають дорадчий характер.</p> <p>Відповідно до регламентів обласних рад, останні утворюють президію. Президії є дорадчими органами рад, які попередньо готують узгоджені пропозиції і рекомендації з питань, що передбачаються внести на розгляд ради. Рішення президій мають дорадчий характер.</p>	<p>Автономної Республіки Крим відноситься: «17) утворення Президії Верховної Ради Автономної Республіки Крим, постійних і тимчасових комісій Верховної Ради Автономної Республіки Крим, обрання голів постійних і тимчасових комісій;»</p>
21	Компетенція вирішувати питання щодо затвердження Регламенту.		<p>Так. Регламент Київської міської ради затверджено рішенням Київської міської ради від 14 липня 2011 року № 383/5770.</p> <p>Регламент колишньої Севастопольської міської ради було затверджено рішенням Севастопольської міської ради.</p>	<p>Так. Регламенти обласних рад приймаються відповідною сесією обласної ради відповідного скликання.</p>	<p>Відповідно до статті 26 Конституції АРК, затвердженої Законом України від 23 грудня 1998 року N 350-XIV: «до компетенції Верховної Ради Автономної Республіки Крим відноситься: «18) затвердження Регламенту Верховної Ради Автономної Республіки Крим, внесення змін і доповнень до нього;»</p>
22	Компетенція щодо		Відповідно до ч. 2.5	Відповідно до ч. 4	Відповідно до статті

3	Конституційно та законодавчо закріплені повноваження	Можлива реформа Конституції України 1996-го року	Регіональний рівень: м. Київ та Севастополь	Регіональний рівень: області України	Регіональний рівень: Автономна Республіка Крим
	утворення апарату		<p>Постанови КМУ від 11 квітня 2012 р. № 298, «перший заступник, заступник голови та заступник голови - керівник апарату обласної і Севастопольської міської держадміністрацій призначаються на посаду та звільняються з посади головою відповідної держадміністрації за погодженням з Кабінетом Міністрів України».</p> <p>Відповідно до ч. 2.6 Постанови КМУ від 11 квітня 2012 р. № 298, «заступник голови та заступник голови - керівник апарату Київської міської держадміністрації, повноваження яких стосуються сфери виконавчої влади, призначаються на посаду та звільняються з посади Київським міським головою за погодженням з Кабінетом Міністрів України».</p> <p>Відповідно до ч. 7.4 Постанови КМУ від 11 квітня 2012 р. № 298, подання щодо призначення на посаду та звільнення з посади або погодження призначення на посаду вноситься Прем'єр-міністром України</p>	<p>Постанови КМУ від 11 квітня 2012 р. № 298, «опрацювання подання щодо призначення на посаду і документів, що додаються до нього, здійснюється: за дорученням Прем'єр-міністра України структурним підрозділом з питань кадрового забезпечення Секретаріату Кабінету Міністрів України - стосовно ... голів обласних, Київської та Севастопольської міських держадміністрацій».</p> <p>Відповідно до ч. 7.4 Постанови КМУ від 11 квітня 2012 р. № 298, подання щодо призначення на посаду та звільнення з посади або погодження призначення на посаду вноситься «головами обласних і Севастопольської міської держадміністрацій Кабінетові Міністрів України - стосовно перших заступників, заступників голів та заступників голів - керівників апарату обласних і Севастопольської міської</p>	<p>26 Конституції АРК, затвердженої Законом України від 23 грудня 1998 року N 350-XIV: «до компетенції Верховної Ради Автономної Республіки Крим відноситься: «19) утворення апарату Верховної Ради Автономної Республіки Крим, затвердження його структури, чисельності і кошторису витрат на його утримання; визначення порядку організації та діяльності апарату; призначення на посади і звільнення з посад за поданням Голови Верховної Ради Автономної Республіки Крим керівника Секретаріату і керуючого справами Верховної Ради Автономної Республіки Крим...»</p> <p>Відповідно до ч. 7.8 Постанови КМУ від 11 квітня 2012 р. № 298, подання щодо призначення на посаду та звільнення з посади або погодження призначення на посаду вноситься «головою Ради міністрів Автономної Республіки Крим, головами обласних, Київської та Севастопольської міських держадміністрацій Прем'єр-міністрів України - стосовно голів районних, районних в</p>

3	Конституційно та законодавчо закріплені повноваження	Можлива реформа Конституції України 1996-го року	Регіональний рівень: м. Київ та Севастополь	Регіональний рівень: області України	Регіональний рівень: Автономна Республіка Крим
			призначення на посаду вноситься: Київським міським головою Кабінетові Міністрів України - стосовно заступників голови та заступника голови - керівника апарату Київської міської держадміністрації, повноваження яких стосуються сфери виконавчої влади ».		
24	Компетенція органу місцевого самоврядування затверджувати за поданням голови місцевого органу виконавчої влади структуру і чисельність місцевого органу виконавчої влади, її апарату і кошторису витрат на їх утримання.				Відповідно до статті 26 Конституції АРК, затвердженої Законом України від 23 грудня 1998 року N 350-XIV: «до компетенції Верховної Ради Автономної Республіки Крим відноситься: «...22) затвердження за поданням Голови Ради міністрів Автономної Республіки Крим структури і чисельності Ради міністрів Автономної Республіки Крим, її апарату і кошторису витрат на їх утримання...».
25	Компетенція органу місцевого самоврядування утворювати і ліквідувати за пропозицією Голови місцевого органу виконавчої влади відповідних структурних підрозділів.				Відповідно до статті 26 Конституції АРК, затвердженої Законом України від 23 грудня 1998 року N 350-XIV: «до компетенції Верховної Ради Автономної Республіки Крим відноситься: «23) утворення і ліквідація за пропозицією Голови Ради міністрів Автономної Республіки Крим міністерств і

3	Конституційно та законодавчо закріплені повноваження	Можлива реформа Конституції України 1996-го року	Регіональний рівень: м. Київ та Севастополь	Регіональний рівень: області України	Регіональний рівень: Автономна Республіка Крим
					республіканських комітетів Автономної Республіки Крим в межах коштів, передбачених бюджетом Автономної Республіки Крим;...»
26	Компетенція органу місцевого самоврядування звільняти з посад на підставі та у порядку, передбачених Конституцією і законами України та нормативно-правовими актами				Відповідно до статті 26 Конституції АРК, затвердженої Законом України від 23 грудня 1998 року N 350-XIV: «до компетенції Верховної Ради Автономної Республіки Крим відноситься: «24) звільнення з посад на підставі та у порядку, передбачених Конституцією України і законами України, Конституцією Автономної Республіки Крим, нормативно-правовими актами Верховної Ради Автономної Республіки Крим, членів Ради міністрів Автономної Республіки Крим;»
27	Компетенція органу місцевого самоврядування заслуховувати інформацію про діяльність, погодження призначення на посади і звільнення з посад начальника Головного управління внутрішніх справ України в Криму, начальника				Відповідно до статті 26 Конституції АРК, затвердженої Законом України від 23 грудня 1998 року N 350-XIV: «до компетенції Верховної Ради Автономної Республіки Крим відноситься: «...25) заслуховування інформації про діяльність, погодження призначення на посади і звільнення з посад начальника

3	Конституційно та законодавчо закріплені повноваження	Можлива реформа Конституції України 1996-го року	Регіональний рівень: м. Київ та Севастополь	Регіональний рівень: області України	Регіональний рівень: Автономна Республіка Крим
	Головного управління юстиції Міністерства юстиції України, генерального директора Державної телерадіокомпанії ; погоджувати призначення на посаду Прокурора регіону.				Головного управління Міністерства внутрішніх справ України в Криму, начальника Головного управління юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, генерального директора Державної телерадіокомпанії "Крим"; погодження призначення на посаду Прокурора Автономної Республіки Крим;...».
28	Компетенція органу місцевого самоврядування щодо зупинення дії постанов і розпоряджень місцевого органу виконавчої влади з питань виконання державних функцій і повноважень у випадках, якщо вони суперечать Конституції України і законом України, актам Президента України і Кабінету Міністрів України, з одночасним зверненням до Президента України про їх скасування. скасування постанов і розпоряджень місцевого органу виконавчої влади з питань,				Відповідно до статті 26 Конституції АРК, затвердженої Законом України від 23 грудня 1998 року N 350-XIV: «до компетенції Верховної Ради Автономної Республіки Крим відноситься: «...26) зупинення дії постанов і розпоряджень Ради міністрів Автономної Республіки Крим з питань виконання державних функцій і повноважень у випадках, якщо вони суперечать Конституції України і законам України, актам Президента України і Кабінету Міністрів України, Конституції Автономної Республіки Крим і нормативно-правовим актам Верховної Ради Автономної Республіки Крим, з одночасним зверненням до

3	Конституційно та законодавчо закріплені повноваження	Можлива реформа Конституції України 1996-го року	Регіональний рівень: м. Київ та Севастополь	Регіональний рівень: області України	Регіональний рівень: Автономна Республіка Крим
	віднесених до відання місцевого органу виконавчої влади, у випадку, якщо вони суперечать Конституції України, законам України і нормативно-правовим актам.				Президента України про їх скасування; скасування постанов і розпоряджень Ради міністрів Автономної Республіки Крим з питань, віднесених до відання Автономної Республіки Крим, у випадку, якщо вони суперечать Конституції України, Конституції Автономної Республіки Крим, законам України і нормативно-правовим актам Верховної Ради Автономної Республіки Крим;...»
29	Компетенція органу місцевого самоврядування щодо ініціювання введення надзвичайного стану і встановлення зон надзвичайної екологічної ситуації в регіоні або його частинах, у випадках, передбачених законом.		Закон України від 16.03.2000 № 1550-III «Про правовий режим надзвичайного стану». Закон України від 17 травня 2012 року № 4765-VI "Про передачу, примусове відчуження або вилучення майна в умовах правового режиму воєнного чи надзвичайного стану"		Відповідно до статті 26 Конституції АРК, затвердженої Законом України від 23 грудня 1998 року N 350-XIV: «до компетенції Верховної Ради Автономної Республіки Крим відноситься: «...27) ініціювання введення надзвичайного стану і встановлення зон надзвичайної екологічної ситуації в Автономній Республіці Крим або окремих її місцевостях у випадках, передбачених законодавством України;...»
30	Компетенція органу місцевого самоврядування заслуховувати звітів Голови місцевого органу виконавчої влади і його членів.				Відповідно до статті 26 Конституції АРК, затвердженої Законом України від 23 грудня 1998 року N 350-XIV: «до компетенції Верховної Ради Автономної Республіки Крим відноситься:

3	Конституційно та законодавчо закріплені повноваження	Можлива реформа Конституції України 1996-го року	Регіональний рівень: м. Київ та Севастополь	Регіональний рівень: області України	Регіональний рівень: Автономна Республіка Крим
31	<p>Компетенція органу місцевого самоврядування приймати рішення про звільнення з посади Голови місцевого органу виконавчої влади, інших членів місцевого органу виконавчої влади у зв'язку з висловленням недовіри.</p> <p>У разі звільнення з посади Голови місцевого органу виконавчої влади у зв'язку з висловленням недовіри простою більшістю голосів депутатів від загального складу</p>				<p>«...28) заслуховування звітів Голови Ради міністрів Автономної Республіки Крим і членів Ради міністрів Автономної Республіки Крим, не більше двох разів на рік;».</p> <p>Відповідно до статті 26 Конституції АРК, затвердженої Законом України від 23 грудня 1998 року N 350-XIV: «до компетенції Верховної Ради Автономної Республіки Крим відноситься: «...29) прийняття рішень Верховної Ради Автономної Республіки Крим про звільнення з посади Голови Ради міністрів Автономної Республіки Крим, інших членів Ради міністрів Автономної Республіки Крим у зв'язку з висловленням недовіри; у разі прийняття рішення про звільнення з посади Голови Ради міністрів Автономної Республіки Крим у зв'язку з висловленням недовіри простою більшістю голосів депутатів від загального складу Верховної Ради Автономної Республіки Крим звільнення Голови Ради міністрів Автономної Республіки Крим з посади відбувається у порядку, передбаченому</p>

3	Конституційно та законодавчо закріплені повноваження	Можлива реформа Конституції України 1996-го року	Регіональний рівень: м. Київ та Севастополь	Регіональний рівень: області України	Регіональний рівень: Автономна Республіка Крим
					Конституцією України; відповідно до Закону України «Про Верховну Раду Автономної Республіки Крим» (90/98-ВР) у разі прийняття рішення про звільнення з посади Голови Ради міністрів Автономної Республіки Крим у зв'язку з висловленням недовіри двома третинами голосів депутатів від загального складу Верховної Ради Автономної Республіки Крим Президент України дає згоду на звільнення з посади Голови Ради міністрів Автономної Республіки Крим;...»
32	Компетенція органу місцевого самоврядування засновувати засоби масової інформації.				Відповідно до статті 26 Конституції АРК, затвердженої Законом України від 23 грудня 1998 року N 350-XIV: «до компетенції Верховної Ради Автономної Республіки Крим відноситься: «...30) заснування республіканських засобів масової інформації;...»
33	Компетенція органу місцевого самоврядування вирішувати у межах повноважень, наданих Конституцією України і законами України, питань, що стосуються земельних відносин,				Відповідно до статті 26 Конституції АРК, затвердженої Законом України від 23 грудня 1998 року N 350-XIV: «до компетенції Верховної Ради Автономної Республіки Крим відноситься: «...31) вирішення у межах повноважень, наданих Верховній Раді Автономної

3	Конституційно та законодавчо закріплені повноваження	Можлива реформа Конституції України 1996-го року	Регіональний рівень: м. Київ та Севастополь	Регіональний рівень: області України	Регіональний рівень: Автономна Республіка Крим
	використання природних ресурсів, розмірів плати за використання природних ресурсів, розмірів плати за користування ними та інших...				Республіки Крим Конституцією України і законами України, питань, що стосуються земельних відносин, використання природних ресурсів, розмірів плати за використання природних ресурсів, розмірів плати за користування ними та інших;...»
34	Компетенція органу місцевого самоврядування затверджувати символіку, заснування Грамоти і Почесної грамоти органу місцевого самоврядування, почесних звань та інших відзнак органу місцевого самоврядування				Відповідно до статті 26 Конституції АРК, затвердженої Законом України від 23 грудня 1998 року N 350-XIV: «до компетенції Верховної Ради Автономної Республіки Крим відноситься: «...32) затвердження символіки, заснування Грамоти і Почесної грамоти Верховної Ради Автономної Республіки Крим, почесних звань та інших відзнак Автономної Республіки Крим згідно з законодавством України;...»
35	Компетенція органу місцевого самоврядування щодо заслуховування звітів комісій, керівників органів, які утворює, обирає і формує орган місцевого самоврядування, та посадових осіб, яких орган призначає, обирає або затверджує.				Відповідно до статті 26 Конституції АРК, затвердженої Законом України від 23 грудня 1998 року N 350-XIV: «до компетенції Верховної Ради Автономної Республіки Крим відноситься: «...33) заслуховування звітів комісій, керівників органів, які утворює, обирає і формує Верховна Рада Автономної Республіки Крим, та

3	Конституційно та законодавчо закріплені повноваження	Можлива реформа Конституції України 1996-го року	Регіональний рівень: м. Київ та Севастополь	Регіональний рівень: області України	Регіональний рівень: Автономна Республіка Крим
					посадових осіб, яких вона призначає, обирає або затверджує;»
36	Компетенція органу місцевого самоврядування щодо розгляду запитів депутатів, прийняття рішень щодо запитів.				Відповідно до статті 26 Конституції АРК, затвердженої Законом України від 23 грудня 1998 року N 350-XIV: «до компетенції Верховної Ради Автономної Республіки Крим відноситься: «... 34) згідно з Законом України про статус депутата Верховної Ради Автономної Республіки Крим і нормативно-правовими актами Верховної Ради Автономної Республіки Крим розгляд запитів депутатів, прийняття рішень щодо запитів;»
37	Компетенція органу місцевого самоврядування щодо прийняття відповідно до законів України рішень про організацію територій і об'єктів природно-заповідного фонду адміністративно-територіальної одиниці та інших територій, які підлягають особливій охороні, про оголошення природних та інших об'єктів, що мають історичну, культурну, екологічну або				Відповідно до статті 26 Конституції АРК, затвердженої Законом України від 23 грудня 1998 року N 350-XIV: «до компетенції Верховної Ради Автономної Республіки Крим відноситься: «...35) прийняття відповідно до законів України рішень про організацію територій і об'єктів природно-заповідного фонду Автономної Республіки Крим та інших територій, які підлягають особливій охороні, про оголошення природних та інших об'єктів, що мають історичну,

3	Конституційно та законодавчо закріплені повноваження	Можлива реформа Конституції України 1996-го року	Регіональний рівень: м. Київ та Севастополь	Регіональний рівень: області України	Регіональний рівень: Автономна Республіка Крим
	наукову цінність, пам'ятками історії або культури, які охороняються законом.				культурну, екологічну або наукову цінність, пам'ятками історії або культури, які охороняються законом;»
38	Компетенція органу місцевого самоврядування щодо визначення порядку укладення і затвердження договорів і угод від імені адміністративно-територіальної одиниці з питань, віднесених до відання адміністративно-територіальної одиниці, затвердження договорів і угод. Орган місцевого самоврядування адміністративно-територіальної одиниці здійснює інші повноваження, віднесені до її відання Конституцією України і законами України в межах її компетенції.				Відповідно до статті 26 Конституції АРК, затвердженої Законом України від 23 грудня 1998 року N 350-XIV: «до компетенції Верховної Ради Автономної Республіки Крим відноситься: 3б) визначення порядку укладення і затвердження договорів і угод від імені Автономної Республіки Крим з питань, віднесених до відання Автономної Республіки Крим, затвердження договорів і угод. Верховна Рада Автономної Республіки Крим здійснює інші повноваження, віднесені до її відання Конституцією України і законами України, а також ті, що віднесені до її відання Конституцією Автономної Республіки Крим і нормативно-правовими актами Верховної Ради Автономної Республіки Крим в межах її компетенції».

Реформи, що відбувалися в 90-х роках.

В Україні паралельно з усвідомленням необхідності реформування центральних органів виконавчої влади (ЦОВВ) у 1997-1998-му роках, концептуалізувалися:

- реформа системи органів місцевого самоврядування, що регулюється Законом України від 21 травня 1997 року № 280/97-ВР «Про місцеве самоврядування в Україні» [9],
- реформа органів виконавчої влади на рівні місцевих державних адміністрацій, що регулюються Законом України від 9 квітня 1999 року № 586-XIV «Про місцеві державні адміністрації» [11],
- територіальна реформа, що відбулася у вигляді створення Автономної Республіки Крим, закріпленого у Конституції України від 28 червня 1996-го року [26].

Україна	
1	Конституція України від 28 червня 1996 року, Закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР
2	Закон України від 15 січня 1999 року N 401-XIV «Про столицю України - місто-герой Київ»
3	Закон України від 9 квітня 1999 року № 586-XIV «Про місцеві державні адміністрації»
4	Закон України від 21 травня 1997 року № 280/97-ВР «Про місцеве самоврядування в Україні»
5	Закон України від 7 червня 2001 року № 2493-III «Про службу в органах місцевого самоврядування»

У відповідь на виклики, з якими сутикається центральна влада, буде неминучою істотна децентралізація. Закон України від 15 січня 1999 року N 401-XIV «Про столицю України - місто-герой Київ» [39] у місті Києві фактично доповнив Закон України від 21 травня 1997 року № 280/97-ВР «Про місцеве самоврядування в Україні» [9].

Крім Бюджетного кодексу України, фінансове забезпечення діяльності органів місцевого самоврядування врегульовується Постановою Кабінету Міністрів України від 03.12.1997 № 1349 [13]. Раді міністрів Автономної Республіки Крим, місцевим державним адміністраціям і виконавчим органам відповідних місцевих рад надаються і гасяться середньострокові позики, відповідно до Порядку, встановленого Постановою Кабінету Міністрів України від 29.12.2010 № 1203 [14]. Інші можливості покривати касові розриви територіальним громадам надано Постановою Кабінету Міністрів України від 29.12.2010 № 1204 «Про затвердження Порядку покриття тимчасових касових розривів місцевих бюджетів» [15] та Постановою Кабінету Міністрів України від 16.02.2011 № 110 «Про затвердження Порядку здійснення місцевих запозичень» [16]

Регіональний та соціально-економічний розвиток

Постановою Кабінету Міністрів України від 04.07.2012 № 656 створено державний фонд регіонального розвитку, існування якого передбачено статтею 24-1 Бюджетного кодексу України від 8 липня 2010 року N 2456-VI, відповідно до якої «на наступні за плановим два бюджетні періоди державний фонд регіонального розвитку передбачається в обсязі не менше 1 відсотка прогнозного обсягу доходів загального фонду проекту Державного бюджету України на відповідний бюджетний період». Порядок використання коштів Державного фонду регіонального розвитку щорічно затверджується Постановами Кабінету Міністрів України. Закупівля товарів, робіт і послуг за бюджетні кошти за бюджетною програмою 3511460 «Державний фонд регіонального розвитку» здійснюється відповідно до

наказу Міністерства фінансів України від 08.06.2012 № 697 «Про деякі питання укладення договорів про здійснення закупівель товарів, робіт і послуг за бюджетні кошти за бюджетною програмою 3511460 «Державний фонд регіонального розвитку».

В Україні, однією з нагальних проблем місцевих бюджетів є оптимізація їхніх доходів та видатків, складовими яких є як загальнодержавні бюджетні програми, що виконуються в межах цільових програм, так і регіональні (місцеві) цільові програми. Що стосується регіональних (місцевих) бюджетних програм, то у ч. 2 розділу I Наказу Міністерства економіки України від 04.12.2006 N 367 «Про затвердження Методичних рекомендацій відносно порядку розробки регіональних цільових програм, моніторингу та звітності про їх виконання визначено, що «регіональні цільові програми готуються відповідно з головними принципами розробки державних цільових програм, визначених у Законі України від 18.03.2004 N 1621-IV «Про державні цільові програми». Регіональні (місцеві) програми є механізмами реалізації державної Стратегії регіонального розвитку до 2015-го року, затвердженої Постановою Кабінету Міністрів України від 21.07.2006 року № 1001, яка здійснюється в два етапи (2006-2008, 2009-2015). Кошти регіонального бюджету в Україні є лише одним з запланованих джерел фінансування. Іншими джерелами фінансування є:

- кошти державного бюджету,
- субвенції з державного бюджету,
- кредитні та інші запозичені кошти,
- спонсорські кошти,
- власні кошти виконавців заходів (розпорядників коштів – замовників товарів, робіт та послуг),
- інші кошти.

Видатки бюджетів, у тому числі у вигляді державних закупівель, регулюються власними нормативно-правовими актами України.

Таблиця

	Україна
Стратегія регіонального розвитку	Постанова Кабінету Міністрів України від 21.07.2006 року № 1001.
Державна програма регіонального розвитку	Проект Закону України «Про основні принципи державної регіональної політики». Проект Закону України «Про державне стратегічне планування» (законопроект № 9407 від 03.11.2011, включено до порядку денного № 4344-VI від 07.02.2012).
Регіональні (місцеві) цільові, у тому числі бюджетні програми	Наказ Міністерства економіки України від 04.12.2006 N 367.

Реєстр розпорядників та одержувачів бюджетних коштів

Базове законодавство та підзаконні акти України щодо тієї частини державних (публічних) коштів, яка є бюджетними коштами, також включає:

1) Закон України від № 2289-VI «Про здійснення державних закупівель» (який став наступним після Закону України від 22 лютого 2000 року N 1490-III «Про закупівлю товарів, робіт і послуг за державні кошти»), що розбила державні (публічні) кошти на:

кошти Державного бюджету України, бюджету Автономної Республіки Крим та місцевих бюджетів,
кошти Національного банку України,
кошти державних цільових фондів,
кошти Пенсійного фонду України,
кошти загальнообов'язкового державного соціального страхування,
кошти загальнообов'язкового державного соціального страхування на випадок безробіття,
кошти загальнообов'язкового державного соціального страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими народженням та похованням,
кошти, передбачені Законом України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності»,
кошти установ чи організацій, утворених у встановленому порядку органами державної влади, органами влади Автономної Республіки Крим, місцевими державними адміністраціями чи органами місцевого самоврядування, кошти державних та місцевих фондів,
кошти державного оборонного замовлення,
кошти державного замовлення для задоволення пріоритетних державних потреб,
кошти державного матеріального резерву,
кошти Аграрного фонду,
кошти Фонду соціального захисту інвалідів,
кошти, які надаються замовникам під гарантії Кабінету Міністрів України, Ради міністрів Автономної Республіки Крим та органів місцевого самоврядування за кредитами, позиками, які надаються іноземними державами, банками, міжнародними фінансовими організаціями або на умовах співфінансування разом з іноземними державами, банками, міжнародними фінансовими організаціями, кошти господарських товариств, підприємств та об'єднань підприємств.

Зрештою, Закон України від 10 квітня 2014 року № 1197-VII «Про здійснення державних закупівель» замінив Закон України від № 2289-VI «Про здійснення державних закупівель».

- 2) Закон України від 22.12.1995 року № 493/95-ВР «Про державне замовлення для задоволення пріоритетних державних потреб».
- 3) Закон України від 24 травня 2012 року № 4851-VI «Про особливості здійснення закупівель в окремих сферах господарської діяльності».
- 4) Постанову КМУ від 9 жовтня 2006 р. № 1404 «Питання попередньої оплати товарів, робіт і послуг, що закуповуються за бюджетні кошти», та інші нормативно-правові акти.

Що стосується державних закупівель за кошти Державного бюджету України, бюджету Автономної Республіки Крим та місцевих бюджетів, то існує принаймні два реєстри:

1) реєстр бюджетних зобов'язань розпорядників (одержувачів) бюджетних коштів та реєстр бюджетних фінансових зобов'язань розпорядників (одержувачів) бюджетних коштів (відповідно до наказу Державного казначейства України від 09.08.2004 року N 136 «Про затвердження Порядку обліку зобов'язань розпорядників бюджетних коштів в органах Державного казначейства України» та наказу МФУ від 02.03.2012 № 309 "Про затвердження Порядку реєстрації та обліку бюджетних зобов'язань розпорядників бюджетних коштів та одержувачів бюджетних коштів в органах Державної казначейської служби України").

2) єдиний реєстр розпорядників бюджетних коштів та одержувачів бюджетних коштів, Порядок формування якого затверджено Наказом Міністерства фінансів України від 22.12.2011 № 1691. Державна казначейська служба України регулярно оновлює інформацію щодо кількості розпорядників коштів, що є замовниками товарів, робіт та послуг, та щодо кількості одержувачів коштів, що є постачальниками товарів, робіт та послуг (станом на 18.11.2013:

Код ГУД КСУ	Найменування ГУДКСУ	Кількість установ (організацій)						Разом
		Державний бюджет	у тому числі		Місцеві бюджети	у тому числі		
			Розпорядники	Одержувачі		Розпорядники	Одержувачі	
01	ГУДКСУ в Автономній Республіці Крим	737	671	66	1 312	952	360	2 049
02	ГУДКСУ у Вінницькій області	779	717	62	1 963	1 456	507	2 742
03	ГУДКСУ у Волинській області	530	476	54	1 254	806	448	1 784
04	ГУДКСУ у Дніпропетровській області	971	887	84	2 425	1 617	808	3 396
05	ГУДКСУ у Донецькій області	1 174	1 074	100	2 844	1 865	979	4 018
06	ГУДКСУ у Житомирській області	875	815	60	1 679	1 281	398	2 554
07	ГУДКСУ у Закарпатській області	490	448	42	1 150	712	438	1 640
08	ГУДКСУ у Запорізькій області	689	645	44	1 448	1 050	398	2 137
09	ГУДКСУ в Івано-Франківській області	593	542	51	1 545	957	588	2 138
10	ГУДКСУ у Київській області	830	769	61	1 749	1 360	389	2 579
11	ГУДКСУ у Кіровоградській області	631	586	45	1 390	948	442	2 021
12	ГУДКСУ у Луганській області	798	742	56	1 883	1 460	423	2 681
13	ГУДКСУ у Львівській області	1 065	991	74	2 359	1 566	793	3 424
14	ГУДКСУ у Миколаївській області	622	584	38	1 133	868	265	1 755
15	ГУДКСУ в Одеській області	811	749	62	1 870	1 284	586	2 681
16	ГУДКСУ у Полтавській області	776	727	49	1 848	1 345	503	2 624
17	ГУДКСУ у Рівненській області	578	527	51	1 365	977	388	1 943
18	ГУДКСУ у Сумській області	680	637	43	1 359	1 008	351	2 039
19	ГУДКСУ у Тернопільській області	710	668	42	1 756	1 368	388	2 466
20	ГУДКСУ у Харківській області	986	929	57	1 889	1 312	577	2 875
21	ГУДКСУ у Херсонській області	586	543	43	1 282	852	430	1 868
22	ГУДКСУ у Хмельницькій області	626	586	40	1 626	1 285	341	2 252
23	ГУДКСУ у Черкаській області	665	620	45	1 557	1 139	418	2 222
24	ГУДКСУ у Чернівецькій області	416	382	34	832	598	234	1 248
25	ГУДКСУ у Чернігівській області	679	632	47	1 407	1 100	307	2 086
26	ГУДКСУ у м. Києві	1 061	737	324	1 080	517	563	2 141
27	ГУДКСУ у м. Севастополі	178	159	19	326	195	131	504
28	ДКСУ	122	118	4	0	0	0	122
	Всього установ (організацій)	19 658	17 961	1 697	42 331	29 878	12 453	61 989

Джерело: <http://www.treasury.gov.ua/main/uk/publish/article/155105.jsessionid=96CACE95B7E413C47F9C4864FA9929AF>

Як бачимо з реєстру, у двадцяти шести адміністративно-територіальних одиницях кількість розпорядників та одержувачів коштів з місцевих бюджетів є дещо більшою за кількість розпорядників та одержувачів коштів з державного бюджету. Виняток становить лише місто ГУДКСУ у м. Києві. Насьогодні між розпорядниками та одержувачами укладаються нестандартизовані договори про закупівлю.

У будь-якій країні у процесі здійснення державних витрат виникає складна система взаємовідносин між різними групами інтересів:

1) територіальними громадами, представленими депутатами різних рівнів (ініціаторами та розробниками програм), та, як показують останні події, самопроголошеними самозванцями,

- 2) теперішніми та потенційними розпорядниками коштів різних рівнів,
- 3) замовниками товарів, робіт та послуг,
- 4) працівниками бюджетної сфери (державними службовцями різних рангів), посадовими особами казенних підприємств,
- 5) працівниками позабюджетної сфери (посадовими особами комунальних, державних некомерційних та госпрозрахункових (комерційних) підприємств, корпоративних господарських товариств комунальної, державної та приватної форм власності),
- 6) одержувачами товарів, робіт та послуг - вигодонабувачами,
- 7) одержувачами коштів різних рівнів,
- 8) постачальниками товарів, робіт та послуг та різноманітними субпідрядниками,
- 9) платниками податків та зборів до державного та місцевих бюджетів,
- 10) фінансовими кредиторами – власниками облігацій місцевих рад та банківськими установами,
- 11) державними та місцевими регуляторами, державними та громадськими контролерами,
- 12) засобами масової інформації.

Висновки (рекомендації).

Процес попередньої деконцентрації та подальшої можливої децентралізації в країнах, де він був успішним, міг тривати декілька десятків років та розвиватися через механізм стримань та противаг. Децентралізація може бути:

- 1) інституційною,
- 2) адміністративно-територіальною (регіоналізація) та
- 3) функціональною.

Також вона може бути фіскальною (загальнодержавні та місцеві податки (податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки; єдиний податок) та збори (збір за провадження деяких видів підприємницької діяльності, збір за місця для паркування транспортних засобів, туристичний збір), симетричною та / чи асиметричною, оскільки на одному регіональному рівні адміністративно-територіального устрою не всі одиниці є однаково розвинені.

Територіальна **децентралізація** відрізняється від **деконцентрації**, за якої відбувається перерозподіл повноважень між центральними та місцевими органами виконавчої влади на користь останніх (місцеві органи виконавчої влади залишаються залежними фінансово, але напряму не контролюються центральними органами виконавчої влади). Рекомендаційний перелік структурних підрозділів обласної, Київської та Севастопольської міської, районної, районної в м. Києві та Севастополі державних адміністрацій затверджено Постановою КМУ від 18 квітня 2012 р. № 606.

Натомість, територіальна децентралізація передбачає перерозподіл повноважень на користь посадовців, що обираються територіальними громадами. Результатами можуть стати більш високі показники територіального (регіонального) та соціально-економічного розвитку. Бенефіціарами децентралізації або деконцентрації можуть стати не лише групи інтересів, а й суспільство в цілому.

Синергію можна шукати як в площині міжбюджетних відносин, так і всферах взаємовідносин між суб'єктами різних форм власності та організаційно-правових форм.

Відповідно до Розділу 3 Концепції державної регіональної політики, затвердженої Указом Президента України від 25 травня 2001 року № 341/2001 [22], «оптимізація територіальної організації державної влади та місцевого самоврядування має забезпечити підвищення ефективності управління процесами розвитку регіонів шляхом децентралізації і деконцентрації повноважень центральних органів виконавчої влади». А відповідно до розділу I Концепції державної регіональної політики, затвердженої Указом Президента України від 25 травня 2001 року N 341/2001, **«головною метою державної регіональної політики є створення умов для динамічного, збалансованого соціально-економічного розвитку України та її регіонів, підвищення рівня життя населення, забезпечення додержання гарантованих державою соціальних стандартів для кожного її громадянина незалежно від місця проживання, а також поглиблення процесів ринкової трансформації на основі підвищення ефективності використання потенціалу регіонів, підвищення дійовості управлінських рішень, удосконалення роботи органів державної влади та органів місцевого самоврядування».**

Додатково Закон України від 8 вересня 2005 року N 2850-IV «Про стимулювання розвитку регіонів» визначив правові, економічні та організаційні засади реалізації державної регіональної політики щодо стимулювання розвитку регіонів та подолання депресивності територій, визначивши, що **«стимулювання розвитку регіонів - комплекс правових, організаційних, наукових, фінансових та інших заходів, спрямованих на досягнення сталого розвитку регіонів на основі поєднання економічних, соціальних та екологічних інтересів на загальнодержавному та регіональному рівнях, максимально ефективного використання потенціалу регіонів в інтересах їх жителів та держави в цілому».**

На виконавчому рівні, відповідно до статті 3 Закону України «Про стимулювання розвитку регіонів», Постановою Кабінету Міністрів України від 21 липня 2006 р. N 1001 затверджено Державну стратегію регіонального розвитку на період до 2015 року. Завдання з координації в межах його повноважень діяльності центральних і місцевих органів виконавчої влади з розроблення та виконання планів заходів щодо реалізації Стратегії покладено на **Міністерство економічного розвитку і торгівлі України.**

Згідно пункту 2 Державної стратегії регіонального розвитку на період до 2015 року, «Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським державним адміністраціям» потрібно було «розробити у тримісячний строк проекти регіональних стратегій розвитку на період до 2015 року та подати їх на розгляд відповідних рад».

Об'єднанням державної політики, що проводиться центральними та місцевими органами виконавчої влади, та політики органів місцевого самоврядування, повинні стати Стратегії розвитку регіонів.

Список використаних джерел:

1. Указ Президента від 31.05.2011 № 633/2011 «Про затвердження Положення про Міністерство регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України». - [Електронний ресурс] - www.rada.gov.ua.

2. Верховна Рада України Постановою «Про утворення Тимчасової спеціальної комісії Верховної Ради України з питань підготовки законопроекту про внесення змін до Конституції України» від 4 березня 2014 року № 849-VII. - [Електронний ресурс] - www.rada.gov.ua.
3. [Електронний ресурс]: <http://rada.gov.ua/news/Novyny/Povidomlennya/92164.html>.
4. Указ Президента України № 399/2014 «Про заходи щодо забезпечення консолідації громадян України та припинення громадянського протистояння в Донецькій та Луганській областях». - [Електронний ресурс] - www.rada.gov.ua.
5. Закон України від 20 березня 2003 року № 638-IV «Про боротьбу з тероризмом». - [Електронний ресурс] - www.rada.gov.ua.
6. Декларація від 20 березня 2014 року № 1139-VII «Про боротьбу за звільнення України». - [Електронний ресурс] - www.rada.gov.ua.
7. Закон України від 15 квітня 2014 року № 1207-VII «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України». - [Електронний ресурс] - www.rada.gov.ua.
8. Конституція України від 28 червня 1996 року № 254к/96-ВР. - [Електронний ресурс] - www.rada.gov.ua.
9. Закон України від 21 травня 1997 року № 280/97-ВР «Про місцеве самоврядування в Україні».- [Електронний ресурс] - www.rada.gov.ua.
10. Закон України від 06.11.12 р. № 5475-VI «Про всеукраїнський референдум».- [Електронний ресурс] - www.rada.gov.ua.
11. Закон України від 9 квітня 1999 року № 586-XIV «Про місцеві державні адміністрації». - [Електронний ресурс] - www.rada.gov.ua.
12. Закон України від 17 березня 2011 року № 3166-VI «Про центральні органи виконавчої влади». - [Електронний ресурс] - www.rada.gov.ua.
13. Постанова Кабінету Міністрів України від 03.12.1997 № 1349 «Про фінансове забезпечення діяльності органів місцевого самоврядування».
14. Постанова Кабінету Міністрів України від 29.12.2010 № 1203 «Про затвердження Порядку надання Раді міністрів Автономної Республіки Крим, місцевим державним адміністраціям і виконавчим органам відповідних місцевих рад середньострокових позик та їх погашення».
15. Постанова Кабінету Міністрів України від 29.12.2010 № 1204 «Про затвердження Порядку покриття тимчасових касових розривів місцевих бюджетів».
16. Постанова Кабінету Міністрів України від 16.02.2011 № 110 «Про затвердження Порядку здійснення місцевих запозичень».
17. Закон України від 7 жовтня 2010 року № 2591-VI «Про Кабінет Міністрів України». - [Електронний ресурс] - www.rada.gov.ua.

18. Закон України від 15 січня 1999 року N 401-XIV «Про столицю України - місто-герой Київ».
 19. Закон України від 11 липня 2001 року N 2625-III «Про органи самоорганізації населення».
 20. Указ Президента України № 399/2014 «Про заходи щодо забезпечення консолідації громадян України та припинення громадянського протистояння в Донецькій та Луганській областях».
 21. Закон України від 08.09.2005 № 2850-IV «Про стимулювання розвитку регіонів». - [Електронний ресурс] - www.rada.gov.ua.
 22. Указ Президента України від 25.05.2001 № 341/2001 «Про Концепцію державної регіональної політики».
-

КМУ ПРО МІСЦЕВІ БЮДЖЕТИ ТА БЮДЖЕТ АВТОНОМНОЇ РЕСПУБЛІКИ КРИМ

Постанова Кабінету Міністрів України від 21.07.2006 № 1001 «Про затвердження Державної стратегії регіонального розвитку на період до 2015 року»;

Постанова Кабінету Міністрів України від 03.12.1997 № 1349 „Про фінансове забезпечення діяльності органів місцевого самоврядування”;

Постанова Кабінету Міністрів України від 08.12.2010 №1149 «Деякі питання розподілу обсягу міжбюджетних трансфертів»;

Постанова Кабінету Міністрів України від 15.12.2010 №1132 «Про затвердження Порядку перерахування міжбюджетних трансфертів»;

Постанова Кабінету Міністрів України від 06.02.2012 №106 «Про затвердження Порядку та умов надання субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на здійснення заходів щодо соціально-економічного розвитку окремих територій»;

Постанова Кабінету Міністрів України від 15.02.2012 № 91 «Про затвердження Порядку та умов надання субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на фінансування заходів соціально-економічної компенсації ризику населення, яке проживає на території зони спостереження»;

Постанова Кабінету Міністрів України від 28.02.2011 №165 «Про затвердження Порядку та умов надання у 2012 році субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на фінансування програм - переможців Всеукраїнського конкурсу проектів та програм розвитку місцевого самоврядування»;

Постанова Кабінету Міністрів України від 16.11.2011 №1172 «Про затвердження критеріїв розподілу додаткової дотації з державного бюджету місцевим бюджетам на компенсацію

втрат доходів внаслідок розміщення Чорноморського флоту Російської Федерації на території м. Севастополя та Автономної Республіки Крим»;

Постанова Кабінету Міністрів України від 11.01.2005 №20 «Про затвердження Порядку перерахування деяких субвенцій з державного бюджету місцевим бюджетам на надання пільг, субсидій та компенсацій»;

Постанова Кабінету Міністрів України від 04.03.2002 №256 «Про затвердження Порядку фінансування видатків місцевих бюджетів на здійснення заходів з виконання державних програм соціального захисту населення за рахунок субвенцій з державного бюджету»;

Постанова Кабінету Міністрів України від 10.08.2011 №860 «Про затвердження Порядку перерахування до загального фонду місцевих бюджетів 50 відсотків надходжень податку на прибуток підприємств та акцизного податку понад річні розрахункові обсяги»;

Постанова Кабінету Міністрів України від 12.01.2011 №6 «Про затвердження Порядку розміщення тимчасово вільних коштів місцевих бюджетів на вкладних (депозитних) рахунках у банках» (із змінами);

Постанова Кабінету Міністрів України від 09.03.1999 №339 „Про затвердження Порядку контролю за здійсненням органами місцевого самоврядування делегованих повноважень органів виконавчої влади»;

Постанова Кабінету Міністрів України від 21.03.2012 №312 «Про затвердження Порядку використання у 2012 році коштів державного фонду регіонального розвитку»;

Постанова Кабінету Міністрів України від 04.07.2012 №656 «Питання державного фонду регіонального розвитку»;

Постанова Кабінету Міністрів України від 29.12.2010 №1203 «Про затвердження Порядку надання Раді міністрів Автономної Республіки Крим, місцевим державним адміністраціям і виконавчим органам відповідних місцевих рад середньострокових позик та їх погашення»;

Постанова Кабінету Міністрів України від 29.12.2010 №1204 «Про затвердження Порядку покриття тимчасових касових розривів місцевих бюджетів»;

Постанова Кабінету Міністрів України від 02.02.2011 №70 «Про затвердження Порядку та умов надання у 2012 році субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на часткове відшкодування відсоткових ставок за кредитами, залученими для оновлення парку автобусів та тролейбусів у містах проведення фінальної частини чемпіонату Європи 2012 року з футболу»;

Постанова Кабінету Міністрів України від 16.02.2011 №110 «Про затвердження Порядку здійснення місцевих запозичень»;

Постанова Кабінету Міністрів України від 14.05.2012 №541 «Про затвердження Порядку надання місцевих гарантій»;

Постанова Кабінету Міністрів України від 26.03.2003 №386 «Про Порядок безспірного вилучення коштів з місцевих бюджетів, витрачених на здійснення видатків, кредитування місцевого бюджету, які мають проводитися з іншого бюджету»;

Постанова КМУ від 18 квітня 2012 р. № 606 «Про затвердження рекомендаційних переліків структурних підрозділів обласної, Київської та Севастопольської міської, районної, районної в м. Києві та Севастополі державних адміністрацій»;

Розпорядження Кабінету Міністрів України від 23.05.2007 № 308-р «Про схвалення Концепції реформування місцевих бюджетів».

Розпорядження Кабінету Міністрів України від 1 березня 2014 р. № 156-р «Про заходи щодо збалансування місцевих бюджетів у 2014 році в процесі їх виконання».

Розпорядження Кабінету Міністрів України від 17 квітня 2014 р. № 451-р «Про організацію проведення обговорення змін до Конституції України щодо децентралізації державної влади».

МФУ ПРО МІСЦЕВІ БЮДЖЕТИ ТА БЮДЖЕТ АРК

Наказ Міністерства фінансів України від 23.08.2012 № 938 "Про затвердження Порядку казначейського обслуговування місцевих бюджетів".

Наказ Міністерства фінансів України від 27.08.2007 № 973 «Про затвердження Плану заходів з реалізації Концепції реформування місцевих бюджетів»;

Наказ Міністерства фінансів України від 14.01.2011 № 11 „Про бюджетну класифікацію”;

Наказ Міністерства фінансів України від 14.02.2011 № 96 «Про затвердження Типової відомчої класифікації видатків та кредитування місцевих бюджетів»;

Наказ Міністерства фінансів України від 12.03.2012 № 333 «Про затвердження Інструкції щодо застосування економічної класифікації видатків бюджету та Інструкції щодо застосування класифікації кредитування бюджету» (zareєстровано в Мін'юсті 27 березня 2012 р. за №456/20769);

Наказ Міністерства фінансів України від 28.01.2002 № 57 «Про затвердження документів, що застосовуються в процесі виконання бюджету» (zareєстровано в Мін'юсті 1 лютого 2002 р. за №86/6374);

Наказ Міністерства фінансів України від 23.08.2012 № 938 «Про затвердження Порядку казначейського обслуговування місцевих бюджетів» (zareєстровано в Мін'юсті 12 вересня 2012 р. за №1569/21881);

Наказ Міністерства фінансів України від 30.01.2012 № 60 «Про організацію роботи зі складання Державною казначейською службою України звітності про виконання місцевих бюджетів»;

Наказ Міністерства фінансів України від 24.01.2012 № 44 «Про затвердження Порядку складання фінансової та бюджетної звітності розпорядниками та одержувачами бюджетних коштів» (zareestrovano v Min'yosti 9 lyotogo 2012 p. za №196/20509);

Наказ Міністерства фінансів України від 02.03.2012 № 309 «Про затвердження Порядку реєстрації та обліку бюджетних зобов'язань розпорядників та одержувачів бюджетних коштів в органах Державної казначейської служби України» (zareestrovano v Min'yosti 20 bereznia 2012 roku za №419/20732);

Наказ Міністерства фінансів України від 14.01.2011 № 14 «Про затвердження форм документів для надання середньострокових позик» (zareestrovano v Min'yosti 31 sichnia 2011 p. za №129/18867);

Наказ Міністерства фінансів України від 22.06.2012 № 756 «Про затвердження форм документів для надання позик на покриття тимчасових касових розривів місцевих бюджетів» (zareestrovano v Min'yosti 12 lipnia 2012 p. za №1179/21491);

Наказ Міністерства фінансів України від 08.06.2012 № 697 «Про деякі питання укладення договорів про здійснення закупівель товарів, робіт і послуг за бюджетні кошти за бюджетною програмою 3511460 "Державний фонд регіонального розвитку"»;

Наказ Міністерства фінансів України від 17.05.2011 № 608 «Про затвердження Методичних рекомендацій щодо здійснення оцінки ефективності бюджетних програм»;

Наказ Міністерства фінансів України № 1488 від 23.11.11 "Про внесення змін до Типової відомчої класифікації видатків та кредитування місцевих бюджетів".

Наказ Міністерства фінансів України № 73/404 "Про внесення змін до Типового переліку бюджетних програм та результативних показників їх виконання для місцевих бюджетів у галузі "Фізична культура і спорт" за видатками, що враховуються при визначенні обсягу міжбюджетних трансфертів".

Наказ Міністерства фінансів України № 1149/3438 "Про затвердження Типового переліку бюджетних програм та результативних показників їх виконання для місцевих бюджетів у галузі "Фізична культура і спорт" за видатками, що враховуються при визначенні обсягу міжбюджетних трансфертів".

Наказ Міністерства фінансів України № 75/39 "Про внесення змін до Типового переліку бюджетних програм та результативних показників їх виконання для місцевих бюджетів у галузі "Соціальний захист та соціальне забезпечення".

Наказ Міністерства фінансів України № 1097/290 "Про затвердження Типового переліку бюджетних програм та результативних показників їх виконання для місцевих бюджетів у галузі "Соціальний захист та соціальне забезпечення".

Наказ Міністерства фінансів України № 74/403 "Про внесення змін до Типового переліку бюджетних програм та результативних показників їх виконання для місцевих бюджетів у галузі "Соціальний захист сім'ї, дітей та молоді" за видатками, що враховуються при визначенні обсягу міжбюджетних трансфертів".

Наказ Міністерства фінансів України № 1148/3437 "Про затвердження Типового переліку бюджетних програм та результативних показників їх виконання для місцевих бюджетів у галузі "Соціальний захист сім'ї, дітей та молоді" за видатками, що враховуються при визначенні обсягу міжбюджетних трансфертів".

Наказ Міністерства фінансів України № 283/437 "Про затвердження Типового переліку бюджетних програм та результативних показників їх виконання для місцевих бюджетів у галузі "Охорона здоров'я".

Наказ Міністерства фінансів України №258/519 "Про затвердження Типового переліку бюджетних програм та результативних показників їх виконання для місцевих бюджетів у галузі "Освіта" ".

Наказ Міністерства фінансів України №1150/41 "Про затвердження Типового переліку бюджетних програм та результативних показників їх виконання для місцевих бюджетів у галузі "Культура".

Наказ Міністерства фінансів України №1608 "Про внесення змін до Типового переліку бюджетних програм та результативних показників їх виконання для місцевих бюджетів у галузі "Державне управління".

Наказ Міністерства фінансів України №1147 "Про затвердження Типового переліку бюджетних програм та результативних показників їх виконання для місцевих бюджетів у галузі "Державне управління".

Наказ Міністерства фінансів України №789 "Про внесення змін до Плану заходів з реалізації Концепції реформування місцевих бюджетів".

Наказ Міністерства фінансів України №97 "Про затвердження Структури коду програмної класифікації видатків та кредитування місцевих бюджетів і Кодифікатора нумерації типових переліків бюджетних програм місцевих бюджетів".

Наказ Міністерства фінансів України №96 "Про затвердження Типової відомчої класифікації видатків та кредитування місцевих бюджетів".

Наказ Міністерства фінансів України №716 "Про затвердження складу Міжвідомчої робочої групи з проведення підготовчої роботи щодо розроблення методологічних засад запровадження програмно-цільового методу складання та виконання місцевих бюджетів".

Наказ Міністерства фінансів України від 09.07.2010 №679 "Про деякі питання проведення експерименту із запровадження програмно-цільового методу складання та виконання місцевих бюджетів".

Наказ Міністерства фінансів України від 02.08.2010 №805 "Про затвердження Основних підходів до запровадження програмно-цільового методу складання та виконання місцевих бюджетів".

та 2011-му роках, виконанню планів-графіків Програми економічних реформ Президента України на 2010-2014 роки «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава», стану виконання Державної програми щодо запобігання і протидії корупції на 2011-2015 роки. Андрій має понад десятирічний стаж роботи у фінансових установах, ступінь бакалавра суспільних наук Національного Університету «Кієво-Могилянська Академія» (1992-1996 р.) та магістра державного управління Гарвардського університету (1997-1999 р.), США.